

[1975 மார்ச், 27] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடாது என்று முன்பே சிலபல முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறோம்.

மைய சமையற் கூடங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் மூடி கேன்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். இருப்பினும் திடீரென்று எதிர்பாராத விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று மாநகராட்சி மன்றத்திடம் கூறியிருக்கிறோம். மாநகராட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் விசாரித்து, இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் இனி நடைபெறாமலிருக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்களுக்கு எந்தவித கேடும் ஏற்படவில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இது குறித்து விவாதிக்க, அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லையென்பதால், இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(4) 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கைகள், மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிற கருத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் $\frac{1}{2}$ மணி நேரமாவது இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் தருகிறேன். இப்பொழுது 9 உறுப்பினர்கள் பேசவிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் 10 நிமிடங்களுக்குள் முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குழ. செல்லையா : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரிக்கிற வகையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1973-74-க்கும் 1974-75-க்கும் இடையே உற்பத்தியான உணவு அளவுக் குறைவு ஏறத்தாழ 35 சதவீதம் என்ற கணக்கினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஓராண்டு காலத்தில் பல்வேறு

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1975 மார்ச் 27]

காரணங்களால் உற்பத்தியினுடைய அளவு குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், அதை ஈடுகட்டுகிற வகையில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்கிற வகையில் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற திட்டங்களை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தை பொறுத்த வரையிலே 70-லிருந்து 80 சதவீதம் வரை விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிற தொழிலாளிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நாட்டுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மற்ற தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களையும் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களையும் பார்க்கிற நேரத்திலே; விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குப் போதிய அளவு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஏனைய தொழில்களிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற மரியாதை, கௌரவம் விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு இல்லையென்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வகையிலே ஊக்கமும் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் தரவேண்டுமோ அந்த வகையிலே தந்தால்தான் இந்த வேளாண்மைத் துறையை ஊக்குவிக்க முடியும்; நாட்டிலேயிருக்கிற உணவு பற்றாக்குறையைப் போக்க வழிவகை காணமுடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை)

மற்ற துறைகளுக்குக் காட்டுகிற அக்கறையையும் ஆர்வத்தையும், இதிலும் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பரையாக நடைபெறுகிற விவசாயத்தொழில் சம்பிரதாயமான தொழிலாக நடைபெறுகிறதே யல்லாமல், நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கிற வகையிலே அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தவில்லை யென்பதை நான் இங்கு குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொறுக்கு விதை, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து, இரசாயன மருந்து ஆகியவற்றை குறிப்பிட்ட காலத்திலே கொடுப்பதற்கு அரசு முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இரசாயன உரங்களைப் பொறுத்த வரையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று கூட தெளிவாக இருப்பு இருப்பதாகப் பட்டியலை படித்துக்காட்டினார்கள். நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். புத்தகத் திலாவது இருப்பு இருக்கிறதே என்பதற்காக மகிழ்ச்சிதான். பின்னாலே வருகிற பொழுது அதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ருத்திரசிந்தாமணி என்ற அவருடைய ஊரிலே கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று இருப்பதாகவும் அதிலே உரம் இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். நான், அவர்கள் ஏதோ குறை சொல்லிவிட்டார்களென்று ஆர்வத்தோடு தந்தியும் டெலிபோனும் அடித்து, ருத்திரசிந்தாமணியிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு உரம் இல்லையென்றால் உடனே கொடுக்கள் என்று சொன்னேன், எவ்வளவு இருப்பிலிருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு வந்த பதில், ருத்திரசிந்தாமணியிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கம்

[1975 மார்ச், 27]

[திரு. பா. ஆதித்தனார்]

1968-க்குப் பிறகு செயல்படவே இல்லை; அப்படி ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமே இல்லை இன்றைக்கு என்றார்கள். திரும்பவும் இன்றைக்குக் காலையிலே கேட்ட பிறகு கீழ்க்கண்ட தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலே யுள்ள இரட்டைவயல் என்ற ஊரில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. அதன் மூலமாக உரம் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. 12—12—74-ல் குழு. செல்லையா அவர்களுக்கோ அவருடைய மனைவிக்கோ 50 கிலோ யூரியா தரப்பட்டிருக்கிறது. 12—12—74-க்குப் பிறகு கடந்த 3 மாதங்களில், 50 கிலோ யூரியா—100 கிலோ காம்ப்ளெக்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நேற்று முன்தினம் அவர்கள் ருத்திர சிந்தாமணி கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு உரம் கொடுக்கப்படவேயில்லையென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமே இப்போது அங்கேயில்லை.

திரு. குழ. செல்லையா: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய ருத்திர சிந்தாமணி என்பது மெயின் வில்லேஜ்; இரட்டைவயல் என்பது ஹாம்லட். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கணக்கிலே வேண்டுமானால் அது இரட்டைவயலாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. கு. காமாட்சி): அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ருத்திரசிந்தாமணியில் கூட்டுறவு சங்கம் இல்லை என்பதுதான்.

திரு. குழ. செல்லையா: நான் சொல்கிறேன்; ருத்திரசிந்தாமணியில் கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. டா. ஆதித்தனார்: 1968-ம் ஆண்டிலே ருத்திர சிந்தாமணியில் இருந்த கூட்டுறவு சங்கம் சூப்பர்சீட் செய்யப்பட்டுவிட்டது; இப்போது அங்கே இல்லை.

திரு. குழ. செல்லையா: ருத்திரசிந்தாமணியாக இருக்கட்டும் அல்லது இரட்டைவயலாக இருக்கட்டும்; நான் சொன்ன அந்த நேரத்திலே அங்கே உரம் இல்லை என்பதுதான். இன்றைக்கு இருக்கலாம்; நான் சொல்லுகிற நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், துண்டுசீட்டை கேட்டார்கள். நான் பெரிய சீட்டிலேயே எழுதிக் கொடுத்தேன்; அந்தக் காலத்திலே அங்கே உரம் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு பூச்சி மருந்துகள் என்ட்ரின், செடினீவி, எலியோடிராக்கிவி போன்றவை கிடைக்கவில்லை. எலியோடிராக்கிவி என்ற மருந்து கிடைக்க வில்லை. அந்த மருந்தின் விலை அரசாங்க விலை ரூ. 32.98 காசுகள் ஆகும்; ஆனால் வெளியிலே 45 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று விற்கிறது. டெப்போக் களில் அந்த மருந்தை கேட்டால் இல்லை என்கிறார்கள்; விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை; ஆனால் கடைக்காரர்களிடம் இருக்கிறது. அது எப்படி என்று தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே பூச்சிக் கொல்லி மருந்து உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சென்னையிலே ஒரு ரிட்டயர்ட் எஞ்சினியர்

[திரு. குழ. செல்வையா]

[1975 மார்ச், 27]

தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி செய்யமுடியாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது இதற்கு எல்லாம் ஏன் அரசாங்கம் லைசென்ஸ் வாங்கித் தரக்கூடாது? பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கேட்டால் பூச்சிகளைக் கொல்லக் கூடிய மருந்தாக அவர்கள் கொடுப்பதில்லை; கொடுப்பது வேறாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தமிழ் நாட்டிலே மொத்தம் 808 விவசாய டெப்போக்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே — முக்கியமான மருந்துகளைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன்; நெல்லுக்கு வேண்டிய மருந்துகளைப் பற்றி சொல்லுகிறேன்—பி. எச். சி. 10% 2,050 டன் தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டும் இருக்கிறது—நான் டன் கணக்கில் சொல்கிறேன். கிலோ கணக்கில் அல்ல; கிலோ என்றால் ஆயிரத்தால் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும்; அப்படிச் சொன்னால் அம்மையார் அவர்கள் நான் இலக்கத்தைப் பெருக்கிக் காட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொல்வார்கள்; ஆகவே நான் டன் கணக்கில் சொல்கிறேன். அதேபோல் என்ட்ரின் என்ற லிக்விட் திராவக மருந்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே 19,089 லிட்டர் இருக்கிறது. ஆகவே வேண்டிய அளவிற்குக் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம். டெப்போக்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ருத்திரசிந்தாமணி என்று டெப்போ இல்லாத ஊரிலே கேட்காமல் டெப்போ இருக்கிற ஊரிலே கேட்டால் கொடுப்பார்கள். இதைக் கைவசம் வைத்திருப்பதால் அரசுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை.

திரு. குழ. செல்வையா : எலியோடியாக்லி என்ற மருந்து பவர்புல் மருந்தாக இருக்கிறது; பூக்கொல்லை டிப்போவில் கேட்டால் இருப்பு இல்லை என்கிறார்கள். ஆனால் பேராஜரணியிலே தனியார் கடைகளிலே இருக்கிறது. எப்படி அங்கே மட்டும் இருக்கிறது? அரசாங்க விலை அதற்கு ரூபாய் 32.98 காசுகள். ஆனால் தனியார் கடைகளிலே அதை 45 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரை வைத்து விற்கிறார்கள். டெப்போக்களிலே உள்ளவர்கள் யார் யார் பேர்களுலோ விவசாயிகள் என்று எழுதிப்போட்டு கடைக் காரர்களுக்கு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்தான் வருகிறது. நான் சாதாரண விவசாயி, நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்கு விதைகள் புரக்யூர் பண்ணுவது சம்பந்தமாக சில கருத்துகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். இ. ஒ. (அக்ரி.)—கடன் அவர்களுக்கு வேண்டிய உறவினர்களிடத்திலே விதைகளை புரக்யூர் செய்கிறார்கள்; தங்கள் இஷ்டம் போல் 130 ரூபாய், 135 ரூபாய் என்று குவிண்டாலுக்குக் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அந்த விதைகளைப் போட்டால் முளைக்காது. தங்களுக்கு வேண்டியவர்களிடத்திலே சொந்தக்காரர்களிடத்திலே விளைந்ததை எல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பக்குவப்பட்ட நிலத்திலே பண்ணைகளிலே விளைந்த நெல்லைத்தான் வாங்க வேண்டும்; அப்படி வாங்கிய விதைகள்தான் நன்றாக விளையும். இப்படி இவர்கள் புரக்யூர் செய்தது எல்லாம் சாப்பாட்டிற்குத்தான் பயன்படுமே தவிர, விதைகளாக பயன் படாது. இதனால் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வரும். அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 27]

[திரு. குழ. செல்வையா]

போரூரணித் தொகுதியிலிருந்து புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்குச் சில கிராமங்கள் போய்விட்டன. பனங்குளம், மேற்பனைக்காடு, நெய்வத்தலி, சிட்டங்காடு போன்ற கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு (அங்கே 33 கிணறுகளுக்குக்) கொடுக்கப்பட்டவில்லை. கேட்டால் மின்சாரத்துறையினர் சொல்கிறார்கள், மோட்டார் வாங்கி வைத்து பொருத்தி விட்டால்தான் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். மோட்டார் வாங்கி வைத்து பல மாதங்கள் ஆகியும் கூட இன்னும் பனங்குளம், மேற்பனைக்காடு, நெய்வத்தலி, சிட்டங்காடு, மாமடக்க திருநாலூர், அழியாநிலை, எருக்கலக் கோட்டை, அரண்மனைக்கொல்லி ஆகிய இடங்களில் கிணறுகள், ஒ. என். சி. சி. 2 கிணறுகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. மோட்டார்கள் கடன் பெற்று வாங்கிவைத்து வட்டியும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் உடனடியாக இணைப்பைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் டிராக்டர் ஓர்க்ஷாப் ஒவ்வொரு ஊராட்சி எல்லைக்குள்ளும் ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். விவசாய நேரங்களிலே பழுதடைந்து விட்டால் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிய எல்லைக்குள்ளும் ஒவ்வொரு பணிமனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறது. 3 பேர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள், பெயருக்குதான் இருக்கிறார்களே தவிர எந்த வகையிலேயும் எங்கள் மாவட்டம் முன்னேற்றவில்லை. விவசாயம் தவிர வேறு எந்தவிதமான தொழிலும் அங்கே இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏக்கருக்கு 3 ஆயிரம் ரூபாய் வருகிறது என்றால் கோவை போன்ற மாவட்டங்களிலே 6 ஆயிரம், 7 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. தஞ்சையிலே ஒரு பூச்சிக் கொல்ல மருந்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை தஞ்சை மாவட்டத்திலே தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் நியாய உணர்வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயம்தான் முக்கியமான தொழில். அங்கே அதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மரவள்ளிக்கிழங்கு உற்பத்தி பற்றி ஒரு திட்டம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடற்கரையிலே உள்ள பகுதிகள் அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். மணல் பாங்கான இடம் வேண்டும், அதிக செம்மண்ணும் கலந்திருந்தால் அதிகமாக விளையும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆவணம், ஆலங்குடி, திருவரங்குளம், கொத்தமங்கலம், கீரமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் அருமையான காட்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன.

[திரு.. குழ. செல்லையா]

[1975 மார்ச் 27]

பக்கத்திலே பொன் விளையும் பூமியாக நல்ல நிலங்கள், சோளம், மிளகாய் விளையக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் காட்டு இலாகா விலே இருப்பதால் பயன் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இலங்கையிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கும் அரிசன மக்களுக்கும் அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து நானே தயாரித்தேன் என்று புது மருந்தைக் கொண்டுவந்து காட்டினார்கள். பாக்கியா போன்றவற்றைப் பரப்பிவிட்டு உரத்தின் அளவைக் குறைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. சீனியாரிடி பார்க்காமல் புரபலர்களைப் போடுகிறார்கள். டீன்களை எல்லாம் நோட்டீஸ் இல்லாமல் நீக்கி விடுகிறார்கள். அங்கே கட்டப்படுகிற கட்டட கான்ட்ராக்ட்டில் கொள்ளை நடப்பதாக எல்லாம் தகவல்கள் வருகின்றன. அதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

கிராம சேவக்குகள், பீல்ட் மேன்கள், மேஸ்திரிகள் இவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதைச் செய்யச் சொல்வதில்லை. கிராம சேவக்குகள் பெரும்பாலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காகப் பயன்படுத்தப் படுகிறார்கள். அவர்கள் டீஸ் ஸ்டாண்டுகளில் ஜீப்புகளை வைத்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். என்ன என்றால் இதுதான் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலை என்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) அமைச்சர் குறுக்கீட்டில் மூன்று நிமிடங்கள் போய்விட்டன. இன்னும் 2, 3 நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

ஆகவே, கிராம சேவக்குகளுக்கு வீட்டு வசதி போன்ற சலுகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் ஃபீல்ட்மேன்கள் சுமார் 5,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதித்து அவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்தால் இன்னும் அதிக வகையில் பயனளிக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் லெவி முறை இருக்கிறது. அதில் இந்த அமைச்சருக்குச் சம்பந்தமில்லை என்றாலும்கூட இதில் பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. லெவி நெல் தர மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி வன்முறை மூலமாகவும், பலாத்காரம் மூலமாகவும் நெல்லை எடுக்கிறார்கள் என்று முடச்சிக்காடு, வீரியன்கோட்டை, குறக்குடி, காடகம் போன்ற பல பகுதிகளிலேயிருந்தும் மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அங்கே முறைகேடாக விவசாயிகளை நடத்தியிருக்கிறார்கள். விதைக்கு வைத்திருந்த, சாப்பாட்டிருந்தால் நெல்லைக்கூட எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற குறைபாடு இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 27] [திரு. குழ. செல்லையா]

மேலும் இன்றைக்கு விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு காரியங்களை இன்னும் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும். இலவசமாக பூச்சுமருந்து, உரம் முதலியவற்றை வழங்க வேண்டும். நல்லமுறையில் திட்டமிட்டு, தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தென்னார்க்காடு மாவட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களை ஒரு மண்டலமாக ஆக்கி ஒரு தொழில் உணர்வோடு தீவிர விவசாயத்திற்கு நல்ல பயிற்சி பெறும் வகையில் ஊக்கத்தைத் தந்தால் நிச்சயமாகக் கொள்முதலுக்காக வேறு மாவட்டங்களுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமிருக்காது. இப்படி நான்கு மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த மாவட்டங்களில் இம்மாதிரி செய்தால், அரசாங்கம் எவ்வளவு வர வேண்டுமென்று புள்ளிவிவரம் போடுகிறதோ அதை அங்கே கொள்முதல் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறு இருக்கும் என்று தெரிவித்து, அந்த உணர்வின் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு இருக்கிறது. உச்சவரம்பை, கம்பெனி என்ற வகையிலே தளர்த்தி அந்த இடத்திலே உச்சவரம்பை வரையறுத்து 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்ற அளவில் கம்பெனி என்று சொல்லுமளவில் அந்த ஆக்டின் கீழே வீணாகக் கிடக்கும் தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்தி சிறந்த முறையிலே நல்ல முறையிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, எல்லா நாடுகளுக்கும் உணவு வழங்க முடியும். அதிலே கவனக் குறைவாக இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. பெரியசாமி : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின்மீது ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த நான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள நெருக்கடியான ஒரு நிலைமையில் வேளாண்மைத் துறை எவ்வளவு சிரமத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நானும் வேளாண்மைக்குடியைச் சார்ந்த ஒருவன் என்பதால் உள்பூர்வமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அரசு சொல்கிறது; போர்க்கால நடவடிக்கையைப்போல் நடவடிக்கை எடுத்து இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதாக. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி, பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற தீவிரப் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதேவகையில் என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயிகளிடத்திலே பிரச்சாரம் செய்யும் நேரத்தில், மூன்றாவது போக சாகுபடி செய்தால் உங்களுக்கு இலாபம் வருமா என்ற திட்டத்தை எண்ணி விவசாயத்தில் ஈடுபாடீர்கள், உங்களால் உற்பத்தியாகும் நெல் இந்த நாட்டு மக்களுடைய பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு உதவிசுரமாக இருக்கும் என்ற சேவை மனப்பான்மையோடு பணியாற்ற முன்வாருங்கள் என்ற பிரச்சாரத்தைச் செய்து வருகிறோம். இப்படிப் பட்ட ஒரு தொழிலுக்கு அரசு எவ்வளவு பக்கபலமாக இருக்கிறது, எவ்வளவு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கிறது, எங்கே உதவி செய்கிறது, என்று எண்ணிப் பார்த்தால் நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன், இந்தச் சபையின் மூலமாக அமைச்சவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், அதற்கு உதவியே கிடையாது.

[திரு. கு. பெரியசாமி] [1975 மார்ச் 27]

சாதாரணமாக கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற விவசாயிகூட சாகுபடி செய்வதற்குக் கடன் வசதி மறுக்கப்படுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், முன் பாக்கி. ஒரு வருஷத்திற்கே அவனுக்கு விளைச்சல் இல்லை. அவன் வயிற்றுக்குக்கூட உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்தக் கடன்களைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் காரணமாகக் காட்டி மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்ய உதவி மறுக்கப்படுகிறது. இது நியாயமா? ஏன், போர்க்கால நடவடிக்கை என்று சொல்லிக்கொண்டு, நீங்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளும் நேரத்தில், போர்க்கால நடவடிக்கை மாதிரி செய்ய முன்வரக்கூடாது? இதைப்பற்றிக் கேட்டால் ரிசர்வ் பேங்க் மறுக்கிறார்கள்; ரிசர்வ் பேங்கினுடைய விதிமுறை அப்படியிருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டிச் சொல்கிறார்கள்.

கும்பகோணம் சென்ட்ரல் பேங்க் இருக்கிறது. எங்கள் ஏரியாவைக் கண்ட்ரோல் செய்யக்கூடிய பேங்க் அது. அதன் தலைவர் மாண்புமிகு எம். எல். சி. அவர்கள். அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள், கடன் கிடையாது, கடன் கிடையாது என்று. அந்தக் கடனை ஒத்தி வைத்திருக்கிறீர்களா, கடன்களை வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறீர்களா, கொஞ்ச காலத்திற்கு, 6 மாதம், 3 மாதம் தவணை கொடுத்திருக்கிறீர்களா? கிடையாது. உரம் தருகிறீர்களா? நாங்கள் டெப்போவில் கேட்டால் உரம் இருக்கிறது; உங்கள் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டு வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொன்னால் ஏழை விவசாயிகள் எப்படிச் சாகுபடி செய்வது?

இம்மாதிரி நெறுக்கடியான நிலைமையில் தஞ்சை விவசாயிகள் சிக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்குப் பரிகாரம் காண அமைச்சரவர்கள் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள்? அதற்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

விளம்பரத்தைப் பார்க்கிறேன். விளம்பரங்கள் நன்றாக இருக்கின்றன. போர்க்கால நடவடிக்கையைப்போல் என்று சொல்கிறார்கள். பாகிஸ் தானுக்கும், இந்தியாவிற்கும் சண்டை வந்தபொழுது பஞ்சாபில் கரும்புக் கொல்லைகளையே கொளுத்திவிட்டார்கள். ஏனென்றால் டிராக்டர்கள் பாகிஸ் தானிலிருந்து வரும்பொழுது தெரியாது என்பதால். அப்படிப்பட்ட போர்க்கால நடவடிக்கையைப்போல் நாங்கள் கொளுத்துவதற்குத் தயாராக இல்லை. உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு உதவி செய்ய வில்லை. ஏன்? செய்ய வசதி இல்லையா? என்னென்றோ காரியங்களுக்கெல்லாம் வசதி செய்யும்பொழுது இதற்குச் செய்வதற்கு வசதியில்லையா?

அடுத்து கொள்முதல்—தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—எத்தனை ஏக்கருக்கு? எத்தனை ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு? இதைப்பற்றி உணவுப் பிரச்சினையின் கீழ் பேசலாம் என்று தட்டிக் கழித்தாலும் அதிலே பேசுவதற்கு எனக்குச் சான்ஸ் கொடுக்க மாட்டார்கள், அதனால் இப்பொழுதே அதையும் பேசிவிடுகிறேன். கொள்முதல் என்று சொல்லும் நேரத்தில் அதற்கு

1975 மார்ச் 27] [திரு. கு. பெரியசாமி]

ஒரு உச்சவரம்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டு வாருங்கள். பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் சில்லறை வியாபாரிகளிடம் பேசி மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் என்று கொடுத்து, 50 மூட்டை, 100 மூட்டைக்கு லெலி ரசீது, ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ரசீது வாங்கிக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். தலைவரவர்களே அன்றைக்கு நான் சொன்னேன், ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு எல்லோரும் நெல்லைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்று. அதை அமைச்சரவர்கள் மறுத்தே விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்களே சொல்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) :...அது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. கு. பெரியசாமி : 100 வேலி, 50 வேலி என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை பினாமியாகப் பங்கீடு செய்துவிட்டு, உற்பத்தியாவதில் ஒரு மணி நெல்கூட அரசுக்கு வழங்காமல், பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, இதைக் குதிருக்குள் சொட்டி வைத்திருக்கிறார்கள், எப்பொழுது? லெலி என்று கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நேரத்தில். அதைப் பிடிக்க முடிய வில்லை. ஆனால், 6 மரக்கால் நெல்லைக் கூலியாகப் பெற்று அதை அடுக்குப் டானியில் வைத்திருந்தால் அதைக்கொண்டு போகிறார்கள். அது நியாயமா?

எனவே, இம்மாதிரி விதிமுறைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்ய எப்படி உற்சாகம் வரும்? 10 கூலிகள் அறுத்து வீட்டிலே வைத்திருக்கின்ற நேரத்தில் அதை அபகரித்துக் கொண்டு போனால் என்ன செய்வது? காரணம் கேட்டால் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற சாக்கை வைத்து எடுக்கிறோம். டோர்க்கால நடவடிக்கையைப் போல் நடவடிக்கை எடுத்து, பஞ்சத்தைப் போக்க அவர்களுக்கு உற்சாகம் தரும் வகையில் செய்ய வேண்டாமா? இல்லையென்றால் எட்டடி முன்னேறுவோம்? விவசாய சங்கம் எப்படி முன்னேறும்? விவசாயத்தைப்பற்றி நன்கு தெரிந்த அமைச்சர்.....(மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கொடுங்கள்.

அங்காடி வியாபாரத்தில் கூட நெல்லைப் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். மல்லாக்கொட்டையை அவித்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக கால்படி, அரைப்படி நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நெல்லைக்கூட பறிமுதல் செய்யும் அளவிற்குக் கொள்முதல் திட்டம் இருப்பது நியாயமா?

[திரு. கு. பெரியசாமி]

1975 மார்ச் 27

இதைப்போலவே உரம் கிடைக்கவில்லை, பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை, பொறுக்கு விதை கிடைக்கவில்லை, மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை, ஆயில் என்ஜின் டீசல் கிடைக்கவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும், கீழத் தஞ்சையிலே இருப்பவர்கள் ரொம்பவும் துரதிருஷ்டமானவர்கள். அதற்கு என்று விவசாயக் கூலி நிர்ணயம். கீழத் தஞ்சைக்கு என்று தனியாக இருக்கிறது. மேலத் தஞ்சைக்கு அப்படிக்கிடையாது. 8 ரூபாய் கூலி கேட்கிறான் அங்கே, ஃபிக்ஸ் பண்ணுகிறது கவர்மென்டிலே. நடவு ஆள் 5 ரூபாய் கூலி கேட்கிறார்கள்.

இவ்வளவும் கொடுத்து சாகுபடி செய்தால் நெல்லுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய விலை 53 ரூபாய் 1 காசு. 48 படி கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு 53 ரூபாய் 1 காசு. ஆனால் அந்த பார்டரைத் தாண்டி புதுக்கோட்டைப் பக்கத்தில் சென்றால் 125 ரூபாய் ஒரு மூட்டைக்கு. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இந்த வயிற்றெரிச்சல். ஏன் அப்படியிருக்க வேண்டும்? கொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டி சிதம்பரம் பக்கம் சென்றால் மூட்டை 130 ரூபாய். பட்டுக்கேட்டை பார்டர் பக்கம் சென்றால் 150 ரூபாய் மூட்டைக்குக் கிடைக்கும். காரைக்கால் பக்கம் சென்றால் 160 ரூபாய் மூட்டை ஒன்றுக்கு. இப்படியிருந்தால் அந்த விவசாயி எப்படி நிம்மதியாக விவசாயம் செய்யமுடியும்? அவன் வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக்கொள்ள வேண்டாம்.

கரும்பு பற்றி ஏற்கனவே தனியாக அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். சக்தி ஷுகர்சில் டன்னுக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்; ஆனால் திரு. ஆருரான் ஷுகர்சில் வெறும் 95 ரூபாய்தான். கீழத் தஞ்சையில் 95 ரூபாய்; 95 ரூபாய் என்று கூடச் சொல்லமுடியாது. திரு. ஆருரான் ஷுகர்சில் 92½ ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள்; 2½ ரூபாய் கூட்டித் தருவதாக சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஏற்ற தாழ்வு ஏன்?

இதிலே தமிழக அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டுக்குத்தான் அதிகாரம் என்று சொல்லித் தட்டிக் கழிக்கப் பார்க்கிறீர்கள். திரு. ஆருரான் ஷுகர் முதலாளியை ஆட்ட வேண்டிய அதிகாரம் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. செஸ் இருக்கிறது; விற்பனை வரி இருக்கிறது. விற்பனை வரி டிபார்ட்மென்ட் புருந்து விளையாடலாம். மேலும் 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் அந்தக் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்கு வரச் செய்யக் கூடாதா? கரும்பு விவசாயிகள் தூது கோஷ்டியினர் விவசாய அமைச்சர் அவர்களைக் காண வந்தார்கள். மான்டமிசு முதலமைச்சரைப் போய்ப் பார்க்க என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஏன் முதல்வரைப்போய் பார்க்க வேண்டும்? உங்கள் இலாகா இது. வேளாண்மைத் துறையின் கட்டமை அல்லவா இது? முதல்வரைப் போய்ப் பார்க்கிறோம். அது வேறு பிரச்சினை.....

மாண்புமிகு சி. பா. ஆதித்தனார்: கரும்பு விலையை இப்போது நிர்ணயம் செய்வது மத்திய அரசு. ஏன் முதலமைச்சரைப் போய்ப் பார்க்கச் சொன்னீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லு

[1975 மார்ச் 27]

கிறேன். இது மத்திய அரசிடம் பேசி முடிவு செய்ய வேண்டிய பிரச்சினை. அதை முடிவு செய்யவேண்டுமென்றால் முதலமைச்சரைக் கலந்து பேசி செய்ய வேண்டிய காரியம். ஆகவே, அவரிடம் சென்று பார்த்துச் சொல்லுங்கள் என்று கூறினேன்.

திரு. ஆருரான் ஆலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பரிந்துரையாக அனுப்பினோம்; உத்தரவாகவும் அனுப்பினோம். அவர்கள் தமிழக அரசு சொல்வதைக் கேட்பதாக இல்லை. மத்திய அரசு சொல்கிற விலை குறைவாக இருப்பதால் மேற்கொண்டு கேட்கக் கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆருரான் ஆலையைப்பற்றி மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. நான் அப்போதைக்கப்போது பதில் சொல்லிவிட்டால் கடைசியில் பதில் சொல்லவில்லை என்ற குறை இருக்காது.

கடன் வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். கடனைத் தள்ளி வைத்தாகி விட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சொல்லி அதற்குரிய ஆணை பிறப்பித்தாகிவிட்டது. அதற்கு மாறாக எந்தக் கூட்டுறவு வங்கி அதிகாரியோ, அரசாங்க அதிகாரியோ நடந்து கொண்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமானால் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் நீங்கள் நேரில் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மாநில சர்க்கார் கரும்பு விலையை நிர்ணயம் செய்ய அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உ.பி. சர்க்கார் கரும்புக்கு ரூபாய் 135-லிருந்து 175 வரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): இது எப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் வரும்? இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. குழ. செல்லையா: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், கரும்புக்கு மத்திய அரசு விலையை நிர்ணயிக்கும் காரணத்தால் முதலமைச்சரைக் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் மற்ற விவகாரங்களில் முதலமைச்சரைக் கலப்பதில்லையா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. கு. காமாட்சி): இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. திரு. பெரியசாமி தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி: ஒரு விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன். கரும்பு விலை சம்பந்தமாக குழப்பமான நிலைமைபற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுவாக மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1975 மார்ச் 27]

குறைந்தபட்ச விலைதான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லா மாநிலங்களிலும் அதைவிட அதிகமாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அண்டையில் இருக்கும் கேரளாவில் 130 ரூபாய்; மகாராஷ்டிரா, பீகார், உ.பி. மாநிலங்களில் அதற்கு மேலும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இங்கு கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் பேசுகிறபோது கரும்பு விலையைக் கூட்டி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று தான் சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்த விலை மற்ற மாநிலங்களை ஒட்டி இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்குமா என்பதுதான் உறுப்பினர் அவர்களின் விருப்பம் என்று நான் உணருகிறேன்.

திரு. கு. பெரியசாமி : மத்திய அரசாங்கத்தின் மேல் பொறுப்பைப் போட்டு நம்முடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. நம்மிடம் வலுவான ஆயுதம் இருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலைகளைத் தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்களேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நேற்று பாராளுமன்றத்தில் அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததாக முதல் முறையாகப் பத்திரிகைகளில் படித்தோம். எந்தச் சர்க்கரை ஆலையைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்றாலும் அந்த முடிவை எடுக்கும் பொறுப்பை மாநில அரசுக்கு விட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது இப்போது முழு விவரத்தையும் கேட்டிருக்கிறோம். உள்ளபடியே மாநில அரசுக்கு முழு அதிகாரமும் கிடைத்துவிடுவதாக இருக்குமானால் நிச்சயமாக நம்முடைய அரசு—நீண்ட நாட்களாக அதைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அரசு—நம்முடைய கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதாகக் கருதி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கு. பெரியசாமி : என்னைப்போன்ற சிறு விவசாயிகள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கீழ் தஞ்சை மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை விட்டால் வேறு வழியில்லை. அங்கு இண்டஸ்ட்ரிஸ் கிடையாது.....(மணி அடிக்கப்பட்டு திரு. வகாப் அவர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்கள்.)

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தைப் வரவேற்றுச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன்.

முதலாவதாக, இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணமே போதுமா என்பது என்னுடைய கருத்து. வளர்ந்து வருகிற துறை வேளாண்மைத் துறை. இந்த நாட்டில் இருக்கும் 90 சத விதிக் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் துறை வேளாண்மைத் துறை. விவசாயிகள் பரும துயரைத் துடைக்க வேண்டுமென்றால் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லுகிறேன்.

1975 மார்ச் 27] [திரு. கே. எ. வகாப்]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்ட பசுமைப் புரட்சி வெற்றி அடைந்து வருகிற நேரத்தில் வேதனை தரத் தக்க முறையிலே இன்று வறட்சி வந்துவிட்டது. இருந்தாலும் கூட விவசாயத் துறையிலே தீவிரமான திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியுள்ளதை இங்கே என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில் விவசாயத்தைப்பற்றி, விவசாயிகளைப்பற்றிப் புழுதவர்கள் இல்லை.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்று சொன்னார்கள்.

‘பார் எல்லாம் ஏர் முனையிலே’ என்று புகழ் பாடினார்கள். ஆனால் உண்மையில் விவசாயிகள் நிலைமை இன்றைய தினம் எதற்கு வேண்டுமானாலும் “டை கட்டி வாழ்கின்ற அதிகாரிகளின் பின்னால் கை கட்டிச் செல்லுகின்ற நிலைமை” தான் இருக்கிறது.

உரம் வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளுடைய ஆதரவும், தயவும் தேவை. விதை வேண்டுமென்றால் அவர்களிடந்தான் செல்ல வேண்டும்; பூச்சி கொல்ல மருந்து வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பின்னுல்தான் செல்ல வேண்டும்.

உரம் என்று சொல்லுகிறபோது இன்று ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை இருக்கிறது. அதன் விலையைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் நமக்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரம் இல்லை என்றாலும் விறியோகிக்கும் முறையிலே சீர்கேடுகளைக் குறைத் தாலே விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கும். இதைப் பல முறை இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்குக்கூட உரம் வெளி மார்க்கெட்டில் இருப்பு இருக்கிறது. கூடுதலான விலைக்குத்தான் விற்கிறார்கள், என்ன என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் ஸ்டாக் இருக்கிறது. வெளியே பதுக்கல் இருக்கிறது. இப்படி உரத்தைப் பதுக்க வைக்கக்கூடிய நிலையைப் போக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதில் என்னுடைய தொகுதியில் நல்ல பண்ணை சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. இன்றையதினம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பொறுக்கு விதைகளை வாங்குவதில் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். திரு வண்ணமலைப் பகுதியில்தான் அதிகமாகப் பொறுக்கு விதைகள் வாங்கப் படுகின்றன. செய்யாறு டிவிஷன், வேலூர் டிவிஷனிலிருந்து பொறுக்கு விதைகள் வாங்கப்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டால் வேறுபல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நான்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1975 மார்ச் 27]

உள்ளோக்கம் கற்பித்துச் சொல்லவில்லை. எல்லா டிவிஷன்களிலும் விதை வாங்கும் தன்மையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நான்கு டி. ஏ..ஒக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். “சீட்ஸ்”க்கு என்று ஒரு டி.ஏ.ஒ. இருக்கிறது. திருவண்ணாமலை, போளூர் பகுதியில் வாங்குகிறார், செய்யாறு பகுதியில், வந்தவாசிப் பகுதியில், ராணிப்பேட்டைப் பகுதியில் வாங்குவதில்லை. இங்கெல்லாம் கிலோ ரூ. 1.50 இருக்க, செய்யாறில் கிலோ ரூ. 1.50 இருக்க, திருவண்ணாமலையில் கிலோ ரூ. 2.20 கொடுத்து வாங்கப்படுகிறது. ஆதாரத்தோடுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.)

இந்த விதத்தில் போராட்டம். இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். விவசாயிகள் மிகவும் வேதனைப்படக்கூடிய நிலை.

நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 150 கேட்டால் வசதியில்லை, உண்பவர்களைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். விதை ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 250 என்றால் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாமா? விவசாயிகள் வாங்கி உபயோகிப்பது எப்படி? நான் சொல்லுகிறேன். தீவிரமான ஒரு விசாரணையை வையுங்கள். ஒவ்வொரு பி.டி.ஒ-வுக்கும் சுமார் 7 டன் விதை கொடுக்கப்படுகிறது. அவற்றில் 40 சதவிகிதம் நல்ல விதையாக இல்லை யென்று நாங்கள் போட்டு அனுபவத்தில் பார்த்தோம். செய்யாறில், வந்தவாசியில், “ஜெர்மினேஷன்” சரியாக வருவதில்லை. இதை அதிகாரிகளே வருத்தத்துடன் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு விதை தான் ஜீவநாடி. இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து இதில் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக “பெஸ்டிசைட்ஸ்”. பூச்சிக்கொல்லல் மருந்துக்கு விலை அதிகம். அதற்கு மானியம் கொடுத்தார்கள். அது நிறுத்தப் பட்டதன் காரணமாக இன்றையதினம் விவசாயிகள் 100, 120 சதவிகிதம் அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் வைத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். பூச்சிக் கொல்லல் மருந்து ஒரு டின்னுக்கு ரூ. 5.30 என்று இருந்தது ரூ. 12.10-க்கு விற்கிறது. ஆகவே, இவைகளும், யூரியா போன்றதும் மற்ற கூலி கணக்குகளைப் போட்டுதான் நெல் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம்.

விவசாயச் செலவுகள் சராசரி 150 சதவிகிதம் அதிகரித்திருக்கின்றன. ஆகவே குவிண்டாலுக்கு ரூ. 150 கொடுத்தால்தான் எங்களுக்குக் கட்டுபடியாகும் என்று கேட்டோம். வாங்கி உண்பவர்களின் பிரச்சனை என்ன ஆவது என்று நீங்கள் சொல்லுவீர்கள். விவசாயிகள் வாங்கி உபயோகிக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் விலை ஏறி இருக்கின்ற நேரத்தில் நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டாமா? வாங்கி உண்பவர்களுக்கு அரசு உதவி

1975 மார்ச் 27]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், அவர்களுக்கு படி அரிசித் திட்டம் நிறைவேற்றியதைப் போல் சிறிய அளவில் மானியமாகக் கொடுக்கலாம். இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உறுப்பினர் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு மிகுந்த ஆவன உடன் இருக்கிறேன். மானியம் கொடுங்கள் என்பதை விடுத்து நெல் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 150 கொடுத்து வாங்கி, அரிசியாக மக்களுக்கு என்ன விலையில் போட்டால் அது சரியாக இருக்குமென்று உறுப்பினர் கருத்தைத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும். “சப்சிடி” என்பது வேறு. இனமாகச் செய்துவிடுங்கள் என்று சொன்னால் அது பொறுப்புள்ள காரியமாக இருக்காது. நெல்லை குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினால் அரிசியாக கிலோவிற்கு என்ன விலைக்குப் போடலாம் என்று சொல்லுங்கள். ஒரு கிலோ நெல் ரூ. 1½ ஆகிறது என்றால் ஒரு கிலோ அரிசியை எவ்வளவுக்குப் போட்டால் சரியாக இருக்கும் என்று உங்களுடைய கணக்கைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். அது உபயோகமாக இருக்கும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : புள்ளி விவரம் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். தெரிந்த அளவில் சொல்லுகிறேன். ஒரு தடவை பெரியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொய் இரண்டு விதமான பொய் என்பார்கள். முதலில் பொய் என்பது பொய், அதற்கு மறு பெயர் புள்ளி விவரம் என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு கிலோ அரிசி இப்போது ரூ. 2-90 விற்கிறது என்றால் அது ஒரு கிலோவுக்கு ரூ. 3-20 க்குத் தான் வரும். நிர்வாகச் செலவிலே கொஞ்சம் சிக்கனத்தைக் கடைபிடித்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும். வாங்கி உண்போருக்கும் சிறிதளவு விலையேற்றம் தடுக்கப்படும் என்ற முறையில் சொல்கிறேன்.

கொள்முதலில் எவ்வளவு சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன? நெல் வைத்திருப்பவர்கள்கூட தங்கள் செலவுகளை ஈடு கட்டமுடியாத காரணத்தால்தான் கொள்முதலுக்கு தர மறுக்கிறார்கள். வெளி மார்கட்டில் விற்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளைக் குற்றம் சொல்லப் பயனில்லை.

நெல்லுக்குப் போல கரும்புக்கும் விலையை ஏற்றிக் கொடுங்கள். விறகு ஒரு டன் ரூ. 150-க்கு விற்கிறது. ஆனால் கரும்புக்கு ரூ. 110 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சில சர்க்கரை ஆலைகளில், படாளம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையில் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 137 கொடுக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடிய ஆலை என்று பெருமைப்படுகின்றோம். மராட்டிய மாநிலத்தில் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 175 கொடுக்கிறார்கள். அத்துடன் வெட்டுக்கூலி, டிரான்ஸ்போர்ட் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தீட்ட வேண்டும். படாளத்திலிருக்கவரி 10 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் ரிக்கவரி 11½ சதவிகிதம் அதனால் ரூ. 20 அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். அதாவது ரூ. 130, 140 கொடுக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 175. இதை நான் நேரடியாகப் பார்த்தேன் என்ற காரணத்தால் குறிப்பிடுகிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1975 மார்ச் 27]

நீங்கள் இந்த அளவில் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். தற்போது நிலை கரும்பு விலை குறைவாக இருப்பதால் விவசாயிகள் கமர்ஷியல் பயிர்களுக்கு அதாவது மணிலா போன்ற பயிர்களுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்றால் கரும்புக்கும் நெல்லுக்கும் விலையை ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். இதைத் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அதற்குத் தடையாக இருந்தாலும் மாநில அரசாங்கத்திற்கு வேறு சில சட்டங்கள் தடையாக இருந்தாலும் நிதர்சனமாகக் காரியம் செய்தால் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் நமக்கு இருக்கக்கூடிய பற்றுக்குறையைப் போக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை நல்லபடியாக செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளின் விநியோகப் பொறுப்பை விவசாயக் கிடங்குகளிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இங்கும் பல சீர்கேடுகள் நடைபெறுகின்றன. பெருவாரியாகச் சொல்லுகிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்தில் கலப்படம் இருக்கிறது. இதை அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்து சும்மா விட்டு விட்ட சூழ்நிலையும் உண்டு. விவசாயக் கிடங்குகளில் இருப்பவர்கள் 10, 15 ஆண்டுகள் அங்கேயே இருந்துகொண்டு விவசாயிகளுக்கு “பல்சஸ்”-க்கு “சப்சிடி” கொடுக்கிறார்கள், ஆனால், சப்சிடி விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை-ரசீது போடுகிறார்கள். ஆனால் கொடுப்பதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.
12 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது.

திரு. கே. எ. வகாப் : அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம் பிரச்னைகள் தீருவதற்கு விலையேற்றத்தைக் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். கரும்புக்கும் நெல்லுக்கும் கூடுதல் விலை கொடுக்க என்ன வழிவகைகள் இருக்கின்றன, புள்ளி விவரங்கள் என்ன இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து தீவிரமாக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் எங்களது கட்சி ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் இந்த மாமன்றத்திலே பலவிதமான காரணங்களுக்காக நேரத்தை எவ்வளவோ வீணைச் செலவிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இது முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை. தலைவர் அவர்களே, இதில் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி எனக்கு அதிகமான நேரத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த நாட்டிலே முக்கியமான பிரச்னை என்னவென்றால் விவசாயத்தை நம்பித்தான் இந்த நாடு, நாட்டு மக்கள்; இந்த அரசு கூட விவசாயத்தை அடிப்படையாகக்

1975 மார்ச் 27]

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

கொண்டுதான் ஆண்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அரசு, இந்த நாட்டிலே உள்ள விவசாய மக்களுக்கு நாம் முதற்கடமையாகச் செய்யக்கூடியதை காலாகாலத்தில் நல்ல முறையில் செய்து கொண்டு வருகிறதா என்றால் அதில் பல சீர்திருத்தங்களை நாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

(நண்பகல் 12:00)

முதற் கடமையாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயம், கூட்டுறவு, மின்சாரம், டாசனம், கால்நடை ஆகிய எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்த்து ஒரு அமைச்சரின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் இது எல்லோருடைய ஆசை.

நாம் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். உழவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு உரம், விதை, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து இவைகளைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் மற்றச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி நாம் பேச முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தரமான பூச்சி கொல்லி மருந்து, விதை, உரம் ஆகியவற்றை அரசாங்கம் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. இப்படிக் காலதாமதம் ஆவதையும் தடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நல்ல தரமான விதைகள் கிடைக்கிறதா என்றால் அதுவும் கிடைப்பது இல்லை. நம்முடைய விவசாய இலாகா மூலமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன் டெப்போக்களில் கொடுக்கப்படும் விதைகள் தரமாக இருக்கிறதா என்றால் அவை தரமானதாக இல்லை. முளைக்கும் தரமுடைய விதைகளும் தரப்படுவது இல்லை. இவற்றைச் சீர்திருத்த வேண்டும்.

உண்மையிலேயே எங்கள் மாவட்டத்தில் மக்காச் சோளம் கொடுத்தார்கள். அந்த மக்காச்சோள விதையை வாங்கிக்கொண்டு போய் அந்த விவசாயிகள் போட்டு நிலத்தை உழுது நல்ல உரங்களைப் போட்டு—விவசாய இலாகா சொல்கிற முறைப்படிப் பயிர் செய்த பின்பும்—அது நல்ல முறையில் முளைத்துப் பயன் தந்ததா என்றால் இல்லை. அங்கேயிருக்கிற விவசாய அதிகாரிகளைக் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது, இனிமேல் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிறகு அதை ஒழுங்காகச் சீர்திருத்தி இருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அதை நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பலவிதமான விதைகளை நாம் கொடுக்கிறோம். மக்காச்சோள விதை, அரிசிச் சோள விதை, காய்கறி விதைகள் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவைகள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பது இல்லை என்ற காரணத்தால் அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் அதிக விலை கொடுத்து வெளி மார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் கடன்பெற்று அந்த விதைகளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கும் விதை தரமானதாகவும் இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நண்பருக்கு விவசாயம் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். மக்காச் சோளத்தில் C.H.S. 5 என்ற சோளம் இருக்கிறது. அதைப் போட்டுப் பார்த்தீர்களா? இல்லையென்றால்; போட்டுப் பாருங்கள். அதற்கு நல்ல வருமானம் வரும். ஒரு ஏக்கருக்கு 12 குவிண்டாலுக்கு மேல் விளையும்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அங்கே தரமான விதைகள் கொடுப்பது இல்லை. அதுவும் காலாகாலத்தில் கொடுப்பது இல்லை. அப்படி விதைகள் கொடுக்காத காரணத்தால் அந்த விவசாயிகள் வெளி மார்க்கெட்டில் இருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய விதை நல்ல தரமான விதையாக இருந்தால் அவை நல்ல பலன் கொடுக்கும். ஆட்சேபணியில்லை. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால்—சி.எச்.எஸ். 5 அதிகமான மகசூல் கொடுக்கும் என்று சொல்கிறார்கள்—அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. தரமான விதைகள் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன். விதைகள் அங்கே டெப்போக்களில் தங்கி விடுவதால் புழுத்துப்போய்விடுகின்றன. அதை விவசாயிகள் தலையில் கட்டி விடுகிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

நாம் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆனால் மாநில அரசு விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல விதமாக பச்சாதாபத்தோடு நடந்துகொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த அரசு ஒரு மண்டிக்கடை வைத்து நடத்துவதுபோல் நடந்துகொள்கிறது. போன வருஷம் ரூ. 60-க்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து இருக்கிறார்கள். அதை விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு என்ன விலைக்கு விற்ப்பு இருக்கிறார்கள் என்றால் ரூ. 120க்கு விற்ப்பு இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு விதைகள் எல்லாம் சப்சிட் விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு தரமான விதைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் இந்த அரசு 60 ரூபாய்க்கு விதைகளை வாங்கி ரூ. 120-க்கு விற்கிறது என்றால் அது சமீஷன் மண்டி நடத்துகிறதா அல்லது விவசாயிகளுக்கு நல்ல தரமான விதைகளைத் தருவதற்கு முனைந்திருக்கிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கெட்டுப்போகிற விதைகளுக்கான பணத்தை அங்கே இருக்கும் டெப்போக்களில் இருப்பவர்களுடைய சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் ஏழை விவசாயிகள் தலையில் வைத்து அதைக் கட்டி விடுகிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்து தரமான விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வகையில் அந்த இலாகாவைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) தலைவரவர்களே, இது முக்கியமான பிரச்சனை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முக்கியமான பிரச்சனை என்று பார்த்தால் 3 மணிக்குத்தான் போய் சாப்பிடவேண்டி இருக்கும்.

1975 மார்ச் 27]

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : உரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உரம் காலாகாலத்தில் கிடைக்கிறதா என்றால் காலாகாலத்தில் கிடைப்பது இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதத்தில் அனுசரிப்பதோடு இருக்கும் வகையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பசுந்தழை உர விதைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக முன்பு கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது அதைத் தனியாக விற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் டெப்போ மூலம் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளில் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கிறார்கள். உரம் கிடைக்காத நேரங்களில் நகராட்சிப் பகுதிகளில் இருந்துதான் உரங்களை நாங்கள் எடுத்துச் செல்கிறோம். ஆகவே நல்ல கம்போஸ்ட் உரங்களைத் தயாரிக்கும் நகராட்சிகளுக்கு ஊக்க போனஸ் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

புண்ணாக்குப் போட்டாலும் தரமான விவசாயம் ஏற்படும். ஆகவே, புண்ணாக்குப் போடும் விவசாயிகளுக்கும் ஊக்க போனஸ் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நல்ல தரமான பூச்சி மருந்து கிடைப்பது இல்லை. நல்ல தரமான பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். நாம் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்து வருகிறோம். இந்த பூச்சி மருந்து விஷயத்திலும் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவு பூச்சிக்கு "பாரத்தியான்" அடித்தால் பூச்சி போய்விடும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது அடித்தாலும் மாவு பூச்சி போவது கிடையாது. அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கு விவசாய இலாகா அமைச்சர் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

களைக்கொல்லி மருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதை மலிவான விலையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கருவிகள் எங்கள் பகுதியில் கிடைப்பது இல்லை. நாங்கள் வானத்தை நம்பி விவசாயம் செய்பவர்கள். எங்களுக்கு நல்ல வகையில் உழவு இயந்திரங்கள் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு நன்றாக இருக்கும். அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடிமியாமலையில் விவசாயப் பண்ணை அமைத்திருக்கிறோம். அங்கே பாசனத்திற்கு நீர்ப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் வெள்ளாறு இருக்கிறது. அங்கே கிணறு தோண்டித் தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் விவசாயம் நல்லபடியாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன். அடுத்தபடியாக விவசாயக் கல்லூரி அந்தப் பகுதியில் அமைக்கப்பட வேண்டும். மற்றபடி விலைவாசியெல்லாம் அதிகமாகிக் கொண்

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

[1975 மார்ச் 27]

டிருக்கிறது. இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் பேசும்போது கட்சிப் பாடுபாடின்றி நல்லபடியாக அமல்டடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். என்னிடத்தில் புள்ளி விபரம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதற்கெல்லாம் புள்ளி விபரம் இருக்கிறது. அதைச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால்—அடுத்தபடியாக சிறு பாசனத்திட்டமெல்லாம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காலா காலத்தில் ந்துக்குவதில்லை. ஆகவே, அதைச் காலாகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, விவசாய மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்தைக் கூறவிரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த மன்றத்தில் பேசியவர்கள் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு சரியான முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை, அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொடுக்கப்படுகிற உபகரணங்கள் விவசாயிகளுக்குச் சேரவில்லை என்றெல்லாம் குறை சொன்னார்கள். ஆனாலும் அதிகாரிகள் நடைமுறைப் படுத்துகிறபோது இருக்கிற சிக்கல்களை ஓரளவு எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருந்தாலும்கூட அரசின் சிறப்பியல்புகளைப் பாராட்டாமல் நாம் இருக்க முடியாது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் பசுமைப் புரட்சி என்று அதிக விளைச்சல் தரக்கூடிய நெல்லைக் கண்டுபிடித்து மக்களுக்குப் பிரச்சாரம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் மாற்றுக் கருத்துடையவர்கள் கருணை, ஐ.ஆர். 8 என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிற போது அந்த நெல்லையெல்லாம் பயிரிடக்கூடாது, பயிரிட்டால் வியாதி வரும் என்றெல்லாம் தவறான பிரச்சாரம் செய்து வந்தார்கள். இருந்தாலும் விவசாயிகள் அதிக விளைச்சல் தருகிற நெல்லைப் பயிரிடுகிற காரணத்தால்தான் இவ்வளவு வறட்சி இருக்கிற நேரத்திலும் ஈடு கொடுக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் அதிகாரிகளை நம்பிவிட்டார்கள். அதாவது அரசாங்கம் எந்த ரக விதைகளை விதைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அந்த விதைகளைத்தான் விதைப்பது என்ற முடிவிற்கு விவசாயிகள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் ஆணித்தரமாகக் கூறமுடியும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடம் விதை நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிற காலத்தில் தவறு ஏற்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின்மீது குறை சொல்லக்கூடாது. அதிகாரிகள் விதை நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிற காலத்தில் மணல் பாங்கான பூமியில் விளைந்ததுதானா என்பதையெல்லாம் அறிந்து எந்தெந்த நெல்லை வாங்குவது, எந்த விதை தரமாக இருக்கும் என்று பார்த்து வாங்க வேண்டுமென்று இதை நான் ஆலோசனையாகக் கூறிக் கொள்கிறேன். நான் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் பல பகுதிகளில் குறை இருக்கிறது.

கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் உரமே கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்போது அமைச்சரவர்கள் சற்றுக் கவலையோடு சொன்னார்கள்—எங்கே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள், அப்போது மண்டகளத்தூர் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் உரமே கிடைக்க

1975 மார்ச் 27] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

வில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சீட்டை நான் அமைச்சரவர்களிடத்தில் கொடுத்தேன். உடனே இரண்டு லாரிகளில் உரம் கொண்டு சென்று அங்கே கொடுத்தார்கள். மூன்றே நாட்களில் அப்படி உரம் கொடுத்தபோது என் தொகுதி மக்கள் குறை சொல்வார்களா?

அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சுற்றிச் சுற்றிச் அத்தனை பேரும் பேசினார்கள். என் தொகுதியில் கஸ்தம்பாடியில் விவசாயப் பண்ணைக்குக் கிட்டத்தட்ட 600 ஏக்கர் நிலம் தரிசாக இருக்கிறது, அதைப் பண்ணைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று 3, 4 ஆண்டுகளாகப் பேரவையில் கேட்டு வருகிறோம், அந்த நிலம் தகுதியான நிலம், ஆனால் இன்று வரையிலும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நான் சென்று வாரம் கூட அதற்காக அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். இப்போது அரசு ஸ்டேட் சீட் கார்ப்பொரேஷன் அமைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கான குறிப்பு இருக்கிறதே தவிர விபரம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். இதற்காக மூன்று நாள் சென்று பார்த்தும் கூட அதனுடைய வரலாறு என்னவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அதிகாரிகளும் ஆர்வத்தோடு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போளூர் தொகுதியில் (Seed processing unit) “சீட் புராசலிங் யூனிட்” என்று வேலை நடந்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே வேலை கால் பாகம் நடந்து அத்தோடு நின்றுவிட்டது. காரணம், அந்தக் கண்ட்ராக்டர் - ஒப்பந்தக்காரர்-இறந்துவிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னால் வேறு ஒப்பந்தக்காரரை நியமிக்கலாம். இது எங்களுக்குக் குறையாக இருக்கிறது. நாங்கள் எத்தனை முறை இதுபற்றி அதிகாரிகளிடம் சென்று கேட்பது? அரசு விருப்புத்தை அதிகாரிகள் செய்யவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்வதில்லை.

விவசாயிகள் கால் பாகம் பசுந்தாள் உரத்தை நம்பினாலும் அரசின் பிரசாரத்தால் நவீன உரங்களைப் பயன்படுத்திவது அதிகரித்துவிட்டது. இப்போது உரங்கள் கலப்படமாக வருகின்றன. போலி உரங்கள் வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட கலப்படம் செய்யும் சமூக விரோதிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். இதற்காக கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் இரண்டு யூனிட்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். போளூர் தொகுதியில் 90 சதவிகிதம் விவசாயம் நன்றாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு ஐ.ஆர். 8 நெல் இப்போது வருகிறது. அதைக் களத்துமேட்டில் அடித்தால் உதிருவது கிடையாது. இதற்கு அதிக ஆள் தேவைப்படுகிறது. போளூர் தொகுதியில் தனியார்கள் மருந்தடிக்கும் கருவி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருவிகளை சைக்கிள் ஷாப் போன்றவற்றில் வைத்துக்கொண்டு அதனால் ஏராளமாக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கச் செலவில் செய்து ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அது வசதியாக இருக்கும். இதற்கு டி.ஏ.ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அப்படி

[திரு. தெ1. ப. சீனிவாசன்]

[1975 மார்ச் 27]

எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகள் இந்த அரசை இப்போது பாராட்டுவதைவிட நிச்சயம் அதிகமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் மற்றொரு கோரிக்கையை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.. விவசாய மேஸ்திரிகள் தங்களுடைய உயிருக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்குப்பூச்சி மருந்துகள் அடிப்பதற்கு நேரடியாகவே கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். அப்படி பாதுகாப்பு இல்லாமல் கற்றுக்கொடுத்ததால் ஒரு விவசாய மேஸ்திரி இறந்துவிட்டார். அவருக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்துக்கு மனுபோட்டார்கள். அரசாங்கம் அதைப் பரிவுடன் கவனிப்பதாகச் சொன்னது. வையாபுரி என்பது இறந்துபோன அந்த விவசாய மேஸ்திரியின் பெயர். மனு போட்டு 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. 1973-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 17-ந் தேதியில் அரசாங்கம் தன்னுடைய பரிசீலனையில் அந்த மனு இருப்பதாகச் சொன்னது. இறந்துபோனவருடைய தகப்பனுருக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம் என்று 1974 ஆம் ஆண்டு உத்தரவு போடப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் இன்றுவரையில் அந்த விவசாய மேஸ்திரியின் தகப்பனுருக்கு பென்ஷன் தொகை கொடுக்கவில்லை. அவர் சாகும் தருவாயிலிருக்கிறார். அவருக்கு மிகவும் வயதாகிவிட்டது தள்ளாத வயதில் இருக்கிறார். இன்றோ நாளையோ சாவு வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே, உடனடியாக அவருக்கு இந்தத் தொகையை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சிறிய கோரிக்கையை அரசாங்கமும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயம். விவசாயிகளுக்கு களர் நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் இந்த களர் நிலத்தை மாற்றுவதற்கு ஜிப்சம் என்ற உரம் கொடுத்தார்கள். அதைப் போட்டால் களர் மாறிப் பயிர் செய்வதற்கேற்ற நல்ல நிலமாக மாறிவிடுகிறது. இப்போது அந்த உரம் கொடுக்கவில்லை. நிறுத்திவிட்டார்களா அல்லது கிடைக்கவில்லையா என்று தெரியவில்லை. மீண்டும் அந்த உரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இந்த அரசு விவசாயிகளுக்குச் செய்ய எண்ணுகின்ற எண்ணங்களை ஈடேற்றுக்கின்ற வகையில் நடந்துகொண்டால் மக்களும், விவசாயிகளும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, 1969-ம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையில் அன்றைக்கு விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருந்த காலஞ்சென்ற மாண்புமிகு கோவிந்தசாமி அவர்கள், அண்ணா காலத்தில் இந்த உணவுக் கொள்கையில் மூன்று மானியங்களைத் தந்துள்ளார்கள். போனஸுக்காக 3,17,70,000

1975 மார்ச் 27]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

ரூபாயை அன்றைக்கு ஒதுக்கினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, படி அரிசித் திட்டத்திற்கும் மானியம் வழங்கப்பட்டது. அதோடு எடுத்துச்செல்கின்ற தானியங்களுக்குப் போக்குவரத்துச் செலவையும் அரசே ஏற்றுக்கொண்டது. திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஆற்றிய உரையை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்த விபரம் தெரியும். வாங்குகிறவர்கள் தலையில் அதிகப்படியான செலவு விழாமல் இருக்க, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மானியங்களாகும் இந்த மூன்றும். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த முறைகள் எல்லாம் இல்லாமல், உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் பலன் இல்லாமல், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் பலன் இல்லாமல் இருக்கிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 54 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை நெல் வாங்கப் படுகிறது. கோவை மாவட்டத்தில் அது 180 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. பொள்ளாச்சியில் அது 200 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒரு மாநிலத்துக்குள்ளே இப்படிப்பட்ட விலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

1969-ல் அரிசி உற்பத்தி 36 லட்சம் டன். இது உபரி மாநிலமும் அல்ல, பற்றுக்குறை மாநிலமும் அல்ல, தன்னுடைய தேவைகளை ஓரளவு பூர்த்தி செய்வதாக இருக்கிறது என்று அன்றைக்கு அமைச்சர் கூறினார். இன்றைக்கு அரிசி 56 லட்சம் டன், மற்றத் தானியங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 72 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறது. அப்படியிருந்தும் இன்றைக்கு இந்த நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசைக் கேட்கிறோம், மறுக்கிறார்கள், அதைக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த அரசாங்கம் தப்பித்துக்கொள்வது எந்த வகையிலும் நியாயமல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக போனஸ், போக்கு வரத்துச் செலவை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு ஓரளவு விலை குறையும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற நெல் விலையைப் பார்த்தால் ரூ. 1.32-க்கு அரிசி கொடுக்கலாம். ரூ. 1.70-க்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் விற்கப்படுகிறது. திருச்சியில் ரூ. 2.10, ஈரோட்டில் ரூ.1.90. மற்ற இடங்களுக்குப் போகப் போக 2, 3, 8 ரூபாய்க்குக்கூட அரிசி விற்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான நிலையற்ற விலை ஒரே மாநிலத்தில் இருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்குவரத்து நம்முடைய அரசாங்கம் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், இன்றைக்குப் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் இன்னும் 2, 3 மாதங்களில் அரிசி கிடைக்காது. அரிசி கிடைத்தாலும் அதன் விலை மிக அதிகமாகிவிடும். அதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. சரியான நடவடிக்கை, ஒரு சரியான கொள்கை இல்லை என்றால் நிலைமை மிக மோசமாகிவிடும்.

நைஸ் ரக பருத்தி பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை, கோவையில் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் சிபாரிசின் பேரில் வரலட்சமி என்ற பருத்திவகை பயிர் செய்யப்பட்டது. அது இப்போது தீண்டுவார் இல்லாமல் கிடக்கிறது. பெயர்தான் வரலட்சமி. “பொட்டக் கண்ணிக்கு செந்தாமரை” என்று பெயர் வைத்ததுபோல வரலட்சமி என்று அழகாகப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

திரு. ஆலடி அருண் : இனி வராத லட்சமி என்று வைத்துவிட்டால் போகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எப்படி வைத்தாலும் சரிதான். நம்முடைய நாட்டில் நூற்றுக்கு 70 பேர்கள் விவசாயிகள். அந்த வகையில் பார்த்தால் இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிற மானியம் போதாது. தேசிய வருமானத்தில் 49 சதவிகிதம் விவசாயத்தில் இருந்து கிடைக்கிறது. கிட்டத்தட்ட சரிபாதி விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. இவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கின்ற ஒரு இனத்திற்கு இந்தத் தொகை போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அரசு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கடலோலத்திலிருந்து 6 மைல்களுக்கு உட்பட்ட இடங்களில் கிணறு வெட்டுவதற்கும் மற்றவைகளுக்கும் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். கொடியம்பாக்கத்திலிருந்து கோடிக்கரை வரை தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடலோரம்தான். அங்கே கடன் வழங்கப்படவில்லை என்றால் இதனால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. குறிப்பாக, நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தச் சாகுபடியாளர்களுக்குக் கடன்கொடுப்பதில்லை. கடன் கேட்டால் எதை நம்பிக் கடன் கொடுப்பது என்று கேட்கிறார்கள். சாகுபடியாளரிடம் எதை எதிர்பார்க்க முடியும்? அவனை நம்பித்தான் கொடுக்க வேண்டும். சாகுபடியாளர் என்பதற்கான பதிவேடு இருக்கிறது, அவனுடைய உழைப்பு இருக்கிறது, இரண்டு கை இருக்கிறது, இரண்டு கால் இருக்கிறது, உடல் உழைப்பு இருக்கிறது, உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது, இதை நம்பித்தான் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அவனுக்கு இருக்கிற குத்தகை நிலத்தை நம்பி, அவனை நம்பிக் கொடுக்க வேண்டும், அதுதான் சரியான முறை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குத்தகை சாகுபடியாளர்கள் பம்புசெட் வைக்கக் கடன் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை. கிணறு வெட்டி, பம்புசெட் வைக்க இவைபோன்ற காரியங்களுக்குச் சாகுபடியாளருக்கும் கடன்கொடுக்க ஏற்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அதற்கெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்தால் என்ன? அல்லது வேளாண்மைத் துறையில் இருந்தால் என்ன? எல்லாம் ஒன்றுதான். அதிலிருந்து இதில் மாற்றிக்கொண்டால் போச்சு.

இன்றைக்கு மின்சாரத்திற்கு 4 மாதக் கட்டணம் முன்பணமாக, அட்வான்சாகக் கட்ட வேண்டுமென்றும், கட்டினால்தான் கரண்டி கொடுப்போம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொன்னால் உற்பத்தி எங்கே பெருகும்? இப்போது இருக்கிற நிலைமையோ பஞ்சம், பட்டினி. இந்த நிலையில் 4 மாதக் கட்டணம் அட்வான்சாகக் கட்டு என்றால் எப்படிக் கட்டு

1975 மார்ச் 27]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

கரண்ட் கொடுக்கவில்லை என்றால் எப்படி உற்பத்தி பெருகும்? ஆகவே, முன் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தாமல் இப்போது இருப்பது போலவே இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரிசி விலை ஏற்றத்திற்கும் நெல் விலை ஏற்றத்திற்கும் சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லை. இதில் ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்வதில் அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது? இதில் என்ன தயக்கம் இருக்கிறது?

லெவி கொள்முதல் எடுத்துக்கொண்டால், மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அந்த தந்தியைப் படிக்க விரும்பவில்லை. கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். மாங்குளம் கிராமத்தில் லெவி கொள்முதலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கே போலீசார் அராஜகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள்; அட்டேழியம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயியின் வீட்டிலுள்ள இளைஞர்கள், ஆண், பெண் எல்லோரையும் பிடித்துத் தள்ளிவிட்டு, இருந்த நெல் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு வீட்டில் புருஷன் இல்லாத நேரத்தில் போய் இருந்த நெல்லை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவளுடைய புருஷன் வந்தபின்னால் அவளைத் திட்டி, கண்டித்திருக்கிறான். அதனால் மனவருத்தம் அடைந்த அந்த அம்மாள் தூக்குப்போட்டு செத்திருக்கிறாள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ரொம்ப வருந்தத்தக்கவை. சிறு விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எல்லா நெல்லையும் - அவர்களுடைய சாப்பாட்டுக்குப்போக மிச்சமுள்ள எல்லாவற்றையும்—அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். கோவில்களுக்குக் கிடைக்கிற நெல்லை லெவிக்கு கொள்முதலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதனால் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? அந்தச் சட்டம் சரியாகச் செயல்படவில்லை. சிவவடிவேல் முதலியார் வீட்டிலிருந்து 1,233 மூட்டை நெல்லை கைப்பற்றி இருக்கிறார்கள். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்சவரம்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர் வீட்டில் 1,233 மூட்டை நெல் எப்படி வந்தது? ஆக, உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே தவறு இருக்கிறது. ஒரு பெரிய பாணியை வைத்து, அதிலே 10 ஓட்டைகளைப் போட்டு, அதில் தண்ணீரைக் குடம் குடமாக ஊற்றினால், பாணை இல்லாமல் தண்ணீர் எங்கே போகும்? அந்த வகையில்தான் உச்சவரம்புச் சட்டம் இருக்கிறது.

குத்தகை சாகுபடியாளர்கள்; ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். திருத்துறைப்பூண்டியில் பறக்கும்படை வந்தது. ஒரு சாகுபடியாளர் வீட்டில் இருந்த நெல்லை எல்லாம் எடுத்தார்கள். எதிரே வந்தவர்களை எல்லாம் இரண்டு, இரண்டு தட்டு தட்டிவிட்டார்கள். அவ்வளவுதான். டி.எஸ். வெங்கட்டராமன் இதுபற்றித்தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்.

[திரு. எஸ். வாடிவேல்]

[மார்ச் 27 1975]

இந்த அளவுக்கு லெவிக் கொள்முதலில் சிறு விவசாயிகள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத் திருப்பவர்களிடம்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாது.

உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்கலாம். உணவுதான் நமக்கு முக்கியம். அண்ணா இருந்த காலத்தில் 3 காரியங்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இப்போதும் கொடுக்கக்கூடாதா? இந்த மாதிரியாக இப்போது இருக்கின்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் போக்கப் படவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

திரு. கே. எ. வகாப்: சார் ஆன் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கு உள் நாட்டு ரசாயன உரஉற்பத்தியாளர்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்பட்டுப் பெறப்பட்ட உரங்களின் அளவைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக நெய்வேலி பழப்பு நிலக்கரிக் கழகத்திடம் இருந்து எதிர் பார்த்தது 25,350 மெட்ரிக் டன் என்றும் கிடைத்துள்ளது 12,945 மெட்ரிக் டன்தான் என்றும், மெட்ராஸ் பர்டிலேசர்கம்பெனியிலிருந்து எதிர்பார்த்தது 67,912 மெட்ரிக் டன் என்றும் கிடைத்துள்ளது 38,929 மெட்ரிக் டன் தான் என்றும், எப். ஏ. சி. டி. யில் இருந்து எதிர்பார்த்தது 40,555 மெட்ரிக் டன். என்றும் கிடைத்துள்ளது 19,819 மெட்ரிக் டன்தான் என்றும் ஈ. ஐ. டி. பாரி இடம் இருந்து எதிர்பார்த்தது 6,333 மெட்ரிக் டன் என்றும் கிடைத்தது 5,550 மெட்ரிக் டன். என்றும் இருக்கிறதே, இது தவறாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறதா? இதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் வகாப் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று க்ளாரிபிகேஷன்தான் கேட்கிறார்கள். அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது இதையும் சேர்த்துச் சொல்வார்கள். அடுத்ததாக திரு. எம். கந்தசாமி பேசுவார்.

* திரு. எம். கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை)

பொதுவாக இன்றைய தமிழகத்தில் வறட்சி அதிகமாகிவிட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத்துறை—நீர்ப்பாசனத்துறை—மற்றும் மின்சாரத் துறை ஆகிய இத்தனை துறைகளும் வேளாண்மைத்துறையோடு சேர்ந்து ருங்கிணைந்து செயல்பட்டு வருவதன் காரணமாகத்தான்—அந்த வறட்சியைச் மாளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 27]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

வேளாண்மைத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஏழெட்டு ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போதிய கவனம் செலுத்திய காரணத்தினால்தான் விவசாயிகளின் முன்னேற்றம் தமிழ்நாட்டில் தலை சிறந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், இந்த ஆண்டு இந்தத்துறையிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் சரி—இயக்குநருக்கும் சரி—இத்துறையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சரி—சுவால்விடும் அளவில் பருவ மழை பொய்த்துவிட்ட காரணத்தினால் விவசாய மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மத்திய அரசிடம் கேட்ட அளவுக்கு—அவர்கள் கொடுப்பதாக உத்தரவாதம் அளித்த அளவுக்கு அவர்கள் நமக்கு ரசாயன உரம் அளிக்கத் தவறிய காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான ரசாயன உரத்தை விவசாயிகளுக்கு நம்மால் அளிக்க முடியவில்லை.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பர்யின்ட் ஆப் ஆர்டர். யாருக்கும் கிராமங்களில் ரசாயன உரம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது வாங்குவார் இல்லாமல் எல்லாக் கிராமங்களிலும் ரசாயன உரம் தேங்கிக் கிடக்கிறது.

திரு. எம். கந்தசாமி : பருவ மழை இல்லாத இந்த நேரம்—தேங்கிக் கிடக்கலாம். தரமான விதைகளை நாம் தந்தாலும் போதிய அளவு வருவாய் இல்லாத காரணத்தினால் கிராமங்களிலுள்ள மக்களால் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டு இருக்கிறது.

நெல் சாகுபடி என்று எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளும் குறைபட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். தாராபுரத்திலுள்ள விவசாயிகளும் குறைபட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். நீர்ப்பாசனம் இங்கே இல்லை. வறட்சியினால் மிகப் பெரும் அளவு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்ற காரணத்தினால் உரம் வாங்குவதற்கு—விதைகள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்கு—விவசாயக்கருவிகள் வாங்குவதற்கு மானியமாகவும், கடனாகவும் இந்த ஆண்டின் வறட்சி நிலைமையை எண்ணி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல் சாகுபடியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது இன்றைக்கு கொடுக்கப்படுகிற விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொன்னார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது நியாயமான கோரிக்கையை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஒரு விலையை நிர்ணயித்து மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பினார்கள். மத்திய அரசு அந்த விலையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கூடுமான வரையில் நியாயம் வழங்கக்கூடிய அளவில் ஒரு விலை கொடுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளின் குழறல் ஒருபுறம்—இதைவிட அதிக விலை கொடுத்தால் எங்களால் எப்படி வாங்கிச் சாப்பிடமுடியும் என வாங்கி உண்பவர்கள் குழறல் ஒரு பக்கம்—இந்த இரண்டுக்கும் நடுவில் நமது அரசு கூடுமான அளவில் சமாளித்து—முடிந்த அளவில் ஒரு விலையை நிர்ணயித்து இன்றைய தினம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பது நமக்கெல்லாம் மிக மன நிறைவை அளிக்கிறது.

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1975 மார்ச் 27]

கரும்புச் சாகுபடியை எடுத்துக்கொண்டால் மிக மோசமான நிலைமை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் வகாப் கூறியபடி—1டன் விறகுக்கும் ஒரு விலை தான்—1டன் கரும்புக்கும் ஒரு விலைதான். பட்டவாத்தலை சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக்கொண்டால் அது பாரி நிறுவனத்தின்கீழ் உள்ள ஒரு ஆலை—பதினைந்து மாதம்—பதினாறு மாதம் என்றாகியும் வளர்த்த கரும்பை வெட்ட முடியாமல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், கரும்பு காய்ந்து கொண்டிருக்கிறது, “எங்களுக்கு ரெக்கவரி இல்லை 92½ ரூபாய்க்கு மேல் தரமாட்டோம்” என்கிறார்கள் ஆலைக்காரர்கள். ‘உங்கள் அரசு சொன்னால் என்ன? அங்கே ஒத்துக்கொண்டு வந்தோம் என்றாலும் இங்கே தர மாட்டோம்’ என்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 92½ தான் தருகிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து—முடிந்த அளவு அவர்களை அழைத்து—விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது முதல்வர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது மாநிலத்தில் 11 லட்சம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் இருப்பதாகவும் அதை அரசுப் பண்ணையின் கீழ் கொண்டுவர ஒரு நிறுவனத்தை அமைக்க இருப்பதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

எங்கள் பகுதியில்—இன்று புதுக்கோட்டை மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருந்தாலும்—குடும்பியா மலைப் பகுதியில் அறிஞர் அண்ணாவின் பெயரால் அமைந்த அரசாங்கப் பண்ணை மிகச் சிறந்ததொரு பண்ணையாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே போலத் தரிசு நிலங்களை அரசாங்கமே ஏற்று அரசாங்கப் பண்ணையாக நடத்தினால் நிச்சயமாக நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிகள் விவசாயப் பல்கலைக் கழகங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டதால்தான் இந்த இரண்டு துறைகளமே சிறந்து விளங்க முடியும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்—அக்ரோ இன்ஜினியரிங் ஓர்க்ஷாப்—அக்ரோ சர்வீஸ் சென்டர்—என்பதாக எல்லாம் வேளாண்மைத் துறையின் மூலம் செயல்பட்டு வருகின்றன. மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிற அக்ரோ சர்வீஸ் சென்டர்களில்—பொறுக்குவிதைகள்—பூச்சிக் கொல்ல மருந்துக்கள் போன்றவை மட்டுமல்ல—விவசாயக் கருவிகளும் குறைந்த விலையில் தரப்படுகின்றன.

அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் தரப்படுகின்றன. இன்னும் விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்ட—ஆழப் படுத்த—450 அடிக்குள் என்ற சட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் நிலவள வங்கிகள் பெரும்பாலானவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியவில்லையே தவிர—அந்தச் சட்டத்தை எப்படியாவது தளர்த்த வேண்டுமென்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தியும்—ரிசர்வ் பாங்க் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளாத காரணத்தினால் அது முடியவில்லை. அது எப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த அரசு கிணறு வெட்ட ஆழப்படுத்த பலவகையில் உதவி செய்து வருவதை விவசாயிகள் நன்றாக உணர்ந்

1975 மார்ச் 27]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

திருக்கிறார்கள். இன்னும் விவசாய மக்களுடைய உற்சாகத்தை, ஊக்கத்தை அதிகப்படுத்த நமது அரசு அவர்களுக்குத் தேவையான மானியத்தையும், கடனையும் அளிக்க முன்வந்தால் சிறந்த முறையில் வருகின்ற ஆண்டில் எல்லா மாநிலங்களையும் விட அதிகமான அளவு வீளைச்சலை நம் மாநிலத்தில் பெற முடியும் என்கிற உறுதியினை விவசாயிகளின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடுமையமாக அது நமது தமிழகத்திலேயிருக்கிற காரணத்தால், கோயம்புத்தூரிலே விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றிருந்தாலும், இங்கேயும் விவசாயக் கல்லூரி வேண்டுமென்று பலமுறை பல உறுப்பினர்கள் அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருச்சிக்கு நடுவிலே குடுமியாமலைப் பண்ணை இருக்கிறது. அருகிலே நஞ்சை நிலங்கள் சொண்ட மாவட்டமாக தஞ்சை இருக்கிறது. ஆகவே திருச்சியிலே விவசாயக் கல்லூரி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரிக் கொடுத்திருந்த அறிவிக்கையை திரு. லி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது குறித்து :

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேரவைத் துணைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று இன்று கொடுத்த அறிவிக்கையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு விட்டார் என்பதைப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(4) 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

* திரு கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பில் விவசாய அமைச்சரவர்கள் அளித்திருக்கிற விவசாய மானியக் கோரிக்கையை பார்வேட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக மனமார வரவேற்று விவசாயிகள் சார்பாக நடைமுறையில் நான் உணர்கிற சில கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலமாக உடனடி நடவடிக்கைக்காக, அமைச்சரவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் வடிவேல் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், தமிழகத்திலே, ஏன் இந்தியாவிலே 80 சதவிகிதம் மக்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களாக கிராமத்தில் வசிக்கக்கூடியவர்களாக, அதில் பெரும்பாலானவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த விவசாயிகளுக்கு மிக அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தாக வேண்டும். எல்லாத் திட்டங்களையும் விட அதிகப் பணம் இதற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1975 மார்ச் 27]

உணவு மிக முக்கியம் உயிர் வாழ என்பதை அத்தனைபேரும் ஒத்துக் கொண்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி உணவுப் பற்றாக்குறையை எப்படி சாமாகிளக்கப் போகிறோம் என்ற வேதனை அத்தனை பேரையும் வாட்டிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட இந்த உணவை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, நாம் அளிக்கவேண்டிய முக்கியத்துவத்தை அவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் தரவேண்டிய ஒரு நிலையை தந்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வேதனையான பதிலாகும். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், நம் எதிர்காலச் சந்ததியை எங்கே கொண்டுவரப் நிறுத்தப் போகிறோமா எனக்குப் புரியவில்லை. படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், விஞ்ஞானிகள் அத்தனை பேரும் விவசாயிகளை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். நவீன கருவிகளை நாம் பயன்படுத்திப் பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறோம் என்பதில் ஐயமில்லை. அதே சமயத்தில், விவசாயத்தைச் செய்கிற, மெஜாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய சமூகத்தினரைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, நாம் மிக மைனாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய, தொழில் பொருளாதாரத்தை மையமாக வைத்துத்தான் நமது பொருளாதாரம் கண்காணிக்கப்படுகிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். அப்படிப் போகிறபொழுது, மெஜாரிட்டிக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நியாயமும், அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டிய பாதுகாப்பும் மத்திய-மாநில அரசுகளால் அளிக்கப்படாத காரணத்தால்தான் இன்று துயரமான நிலையில் மிக வேதனையோடு பல கஷ்டங்களை, வறட்சியின் பெயரால், வறட்சி நிலைமையால், அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இந்திய ஒரு மைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், கங்கையையும் காவிரியையும் இணைத் திருந்தால், விவசாயப் பெருங்குடிகளும் பலன் பெற்றிருக்கமுடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதன் மூலம் இந்தியச் சமுதாயமே மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும். அதை மத்தியிலுள்ளவர்கள் உணர்ந்திருந்தாலும் நீண்டகாலத் திட்டமாக அதை உருவாக்கி, பல கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்கவேண்டுமென்பதால், அது உருவாகும்போது நம்முடைய தலைமுறை இருக்கமோ இருக்காதோ என்று அரசியல் புத்தி படைத்தவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால்தான் இதுவரை அத்திட்டம் செயல்படவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

நேஷனல் இன்டிக்ரேஷன், யூனிட்டி என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். தமிழகத்து நிலை என்ன? கேரளத்தில் பல ஆறுகள் அரேபியக் கடலில் போய் விழுகின்றன. உப்புத் தண்ணீரில் போய் விழுந்து விண்கின்றன. மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதிகள் மிக வறண்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. கோட்டப் பொறியியல் வல்லுநர் அவர்கள், தன்னுடைய அறிக்கையில், உப்புத் தண்ணீர் இருப்பது விவசாயத்திற்குக் கெடுதி என்றும், மதுரையில் நீர்வளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார். ஆகவே மத்திய அரசை அணுகிக் கேட்க வேண்டுமென்று பலமுறை நான் இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டிருக்கிறேன். நமது, முன்னாள் பி.டபிள்யூ.டி. மினிஸ்டர் பல முறை மத்திய அரசை வற்புறுத்தியும், மத்திய அரசு நமக்கு உகந்ததாக இல்லை. அது தகுந்த முயற்சி எடுக்காத காரணத்தால், கேரள அரசு நமக்குத் தண்ணீர் தர மறுக்கிறது என்று வேதனையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடக் காரணம், நமக்குள்ளே அரசியல் வேறுபாடுகள், கருத்து

1975 மார்ச் 27]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடுபற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் கடலில் விழுகிற தண்ணீர் நமக்கு வந்தால், நல்ல முறையில் விளைச்சலைப் பெற முடியும் என்று பெரும்பகுதியினர் உணர்ந்திருந்தும் அதைப் பெறமுடியாமலிருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உசிலம்பட்டிப் பகுதி மக்கள் குற்றப்பரம்பரை சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திருத்தவேண்டுமென்று ஆங்கில அரசு பல திட்டங்களைப் போட்டாலும், குறிப்பாக வைகை திட்டத்தை உருவாக்கியது, 22,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் 1928-லேயே அத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது, அந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, சுதந்திரம் கிடைத்து, பல ஆண்டுகள் கழித்து, 1956-லேதான் அது நிறைவேற்றப்படுகிறது. அனைத்து கட்டப்பட்டதேயொழிய, அந்தப்பகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தண்ணீர் அன்றைய அரசால் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கவேண்டிய பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காமல் வேறு பகுதிகளுக்கு, 12,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு, இங்கு 10,000 ஏக்கருக்கு மட்டும்தான் கொடுத்தார்கள். அந்த அநீதியை, நீதியாக மாற்ற வேண்டுமென்று கலைஞர் அவர்கள் 1973-ல் மதுரை மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபொழுது செக்கானூரணி என்ற ஊரிலே, எங்கள் தலைவர் மூக்கையாத் தேவரும் நானும் உடன் சென்றபோது பொது மக்கள் கேட்டனர். அவர் மிக்க உருக்கத்தோடு கேட்டுக்கொண்டு, அநீதி நீக்கப்பட்டு உரிய நியாயம் வழங்கப்படும் என்று குசகமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் மக்களின் ஆரவாரத்திடையே தெரிவித்தார்கள். Due to Modernisation of Periyar canal there is going to be surplus water to feed about 25,000 acres of land.

மாடர்னைஸ் செய்வதன்மூலம், அந்தத் தண்ணீரை, 25,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பயன் படுத்தலாம்.

தண்ணீர் மீதப்படுவதாக அறிந்து கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்தத் தண்ணீர் எங்கே கொண்டு போகப்படுகிறது என்பது கேள்விக் குறியாக எழுப்பப்படுகிறது. மதுரை மாவட்டத்திலேயிருக்கிற ஏழை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இன்று புக்ஸெட் ஒன்று அச்சிட்டு, வெளியிட்டு, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இன்னும் பொறியியல் இன்ஜினியர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் நியாயப்பூர்வமான, சட்டப்பூர்வமான காரியத்தை நீங்கள் கவனித்தாகவேண்டும், இல்லையெல் எங்கள் எதிர்காலம் இருண்டுவிடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அதையும் அரசியல் காரணமாகத் தலையிட்டு, செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் தங்கள் பகுதிக்கு எடுத்துச் செல்வதாக அறியும்போது மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

“The proposal to take a canal into Thirumangalam taluk from the right side of the Vaigai above Peranai regulator was under consideration in the year 1928”.

என்று இருக்கிறது. அதேபோல் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற பொழுது என்ன ரிசல்ட் என்பதை அதிகாரிகள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

[1975 மார்ச் 27]

In the Chief Engineers' inspection notes of April 1940 "This will help kallar uplift better, as the benefit can be extended to a greater number of villages"

என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பை மாத்திரம் நான் சொல்கிறேன். அதேபோல், சி.இ. அவர்கள்,

In the inspection notes of the Chief Engineer for Irrigation—Rao Bahadur A.R. Venkata Acharya—dated 29th October 1946.

"The new Thirumangalam channel will be nearly 21 miles long and will carry 300 cusecs for the irrigation of 15,000 acres, but to enable a new branch channel being taken out at mile 7/6 of the canal at a later date suitable provision for widening the canal to carry 500 cusecs will be made".

என்ற கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக கலெக்டர் அவர்கள் இ. இ. பெரியார் டிவிஷனுக்குச் சொல்கிறபோது,

8th July 1947 in his reference No. 9480/G/47-A6 with reference to Chief Engineer's letter No. 2020/47 N-2, and Government Memo. No. 3185/N-local, dated 28th May 1947, the then Collector of Madurai has said—

"In connection with the Vaigai Reservoir Scheme the S.E. has reported that Thirumangalam taluk is a kallar area and that the scheme will solve kallar problem. This will go to a large extent to benefit the backward kallar community area and rehabilitate them to normal life."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதை சபையினுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோதே அந்தப் பகுதியிலே வாழுகிற மக்கள் வான் மழை இல்லாத பகுதியில் உள்ள அந்த மக்களை வாழவைக்கிற முறையிலே உருவாக்கப்பட்ட திட்டம் என்றும் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டமாகும். இப்போது கிடைக்கிற சர்ப்ளஸ் தண்ணீரை 15 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்குக் கிடைக்குமாறு அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் கலைஞர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) தண்ணீர் இல்லையேல் விவசாயம் இல்லை, தண்ணீர்தான் அடிப்படை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : அதுவெல்லாம் பொதுப்பணித் துறை மானியத்திலே பேசவேண்டும்.

1975 மார்ச் 27]

திரு. கே. கந்தசாமி : பொதுப்பணித் துறை மானியத்தில் பேசவேண்டுமென்று நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக வைத்திருக்கிறோம், நாட்டிலே விவசாயம் சீரழிந்து இருக்கிறது. பெருத்த சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டியதை மறுத்து விட்டு நாம் ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் ஒரு சம்சாரி, ஒரு நிமிடம் அருள்சூர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : இன்னும் மூன்று பேர்கள் பேசவேண்டும், அதற்குப் பிறகு அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டும், ஒன்றரை மணிக்குள் முடித்தாக வேண்டும், இல்லாவிட்டால் சபை இரண்டு மணி வரைக்கும் போகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நினைத்தவுடனே முடிக்கக்கூடிய நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுகர் பிரைஸ் வடநாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறது, இங்கே குறைவாக இருக்கிறது, அதைக் கவனிக்க வேண்டும். வரலட்சுமி பருத்தி யினால் நானும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். 1,250 ரூபாய் குவிண்டால் விற்குமென்று நாங்கள் பயிர் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி நாங்கள் அறிவுரை சொல்லப்பட்டோம். ஏக்கருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து இன்றைக்கு பார்த்தால் 5 ஆயிரம் ரூபாய்கூட வராது என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

The Government have not given us assured price.

ஆகவே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அருள்சூர்ந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உறுதுணையோடு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு அதிகமான விலையை அதற்குப் பெற்றுத்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராப் இன்ஷூரன்ஸ், பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், எப்படி மனிதனுக்கு ஆக்ஸிடண்ட் ஏற்பட்டுவிட்டால் பாதுகாப்புக்குத் திட்டம் இருக்கிறதோ அதைப்போன்று பயிர் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டால் விவசாயிகளைக் காப்பதற்கு அந்தத் திட்டம் வேண்டும். கிணறுகள் தோண்டுப்போது வெடித்து விட்டால் அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையிலேயும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் பேரிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் முதலில் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாய மானியத்திலே பல் வேறு முற்போக்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1975 மார்ச் 27]

அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் பயன் பெறுகிறார்களா என்பதை அவர் பரிசீலிக்கவேண்டும். காலாகாலத்தில் உரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் உரம் தேவை என்றால் ஜனவரி மாதத்தில் உரம் ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்களே தவிர காலாகாலத்தில் உரம் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கச் செய்யவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து விவசாயிகள் வெளியிலே உரம் வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இப்போது பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் புதிது புதிது ஆக கண்டுபிடித்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரியான மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே ரிசர்ச் செய்து நல்ல மருந்துகளைத் தயாரிக்கச் செய்து அதை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகளை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். பூச்சிகொல்லி மருந்துகளின் விலை அதிகம், உரம் சரியாக கிடைக்கவில்லை, உரத்தின் விலை அதிகம், பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் விலை அதிகம், என் பகுதியிலே கிணறு வெட்டவும் அதிகம் செலவாகிறது, மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகம். இப்படி செலவுகள் உற்பத்திக்காக ஆனாலும்கூட உற்பத்தி செய்பவைகளை வெளியே மார்க்கட்டிற்குக் கொண்டுவருகிறபோது குறைந்த விலைதான் கிடைக்கிறது. ஏக்கருக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் உற்பத்தி செலவாகிறது என்றால் வெளியே விற்கிற போது நஷ்டம்தான் விவசாயி அடைகிறானே தவிர உற்பத்திச் செலவுக்குக்கூட அவனால் விற்க முடியவில்லை. ஒன்று உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு அரசாங்கமே இலவசமாக வெட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் அல்லது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பருவமழை இல்லாத காரணத்தினால் எங்களுடைய தொகுதி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் 53 லட்சம் டன் இந்த ஆண்டு உற்பத்தியாகும் என்றும், பயிர் வகைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 82 லட்சம் டன் ஆகும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக மழையில்லாத நிலைமையை வைத்துப் பார்த்தால் தண்ணீர் கிணறுகளிலே இல்லாத நிலைமையை வைத்துப் பார்த்தால் 5 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் விளைச்சலே இல்லாமல் போய் விடும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே இது எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறது என்று இல்லை. அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகமா என்பதைப் பற்றி பார்க்கவேண்டும். தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு பிரத்தியேக ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு இன்ன இன்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்றவது சொல்லவேண்டும். இரண்டும் இல்லாததால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விதைகள் காசு கொடுத்து வாங்க முடியாத அளவிற்குப் போய்விட்டது. விதைப் பொருட்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கமே விதைகளை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் எதிர்காலத்திலே விவசாயிகளுக்கு வேறு வழியே கிடையாது.

சி. பி. எஸ். 156 கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதிலே உற்பத்தி 4 பொதிதான் ஏக்கருக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது, ஆனால் ஏக்கருக்கு 20 பொதி கிடைக்கும் என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டது.

1975 மார்ச் 27]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

தனியாரிடத்திலே ஒரு கிலோ 1,000 ரூபாய்க்கு வாங்கி போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே கூட 6, 7 பொதிதான் வருகிறது. நம்முடைய பண்ணையிலே வாங்கிப் போட்டால் அதைவிட தனியாரிடத்திலே வாங்கிப்போடுவதிலே அதிக விளைச்சல் இருக்கிறது. விவசாயிகள் உங்களை நம்பி நாங்கள் வாங்கிப்போட்டோமே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். பெரும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிவிட்டோமே என்று வேதனைப்படுகிறார்கள். சி.பி. எஸ். 156 பலனளிக்கவில்லையென்பதால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1,500-க்கு அக்ரிமென்ட் போட்டு வரலட்சுமியை விதைத்தார்கள், கடைசியில் பார்த்தால் 700-க்கு கூட வரவில்லை, அக்ரிமென்ட் போட்டவர்கள் விட்டுவிட்டு ஒடிவிட்டார்கள். இதிலே என்ன கோளாறு என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் ஒரு நபருக்குத்தான் கோட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காட்டிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு ஒருவர் வரவேண்டுமா? அப்படியில்லாமல் ஜில்லாவிற்கு ஒருவருக்கு கோட்டாவை கொடுக்க வேண்டும். திருட்டுத்தனமாக லைசென்சுகள் கொடுத்து ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே 300 அடி 350 அடிக்கு போர் வெல் போட்டாலும் தண்ணீர் வரவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

இல்லையென்றால் முடியாது. இப்பொழுது வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் யூனியன்களில் வேலை செய்பவர்களை, ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா மாற்றுவதற்கான அதிகாரத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பருத்தி விவசாயத்திலும், புகையிலை விவசாயத்திலும் பணியாற்றியிருப்பவர்கள் நெல் பயிரிடும் இடங்களில் போய் எப்படிப் பணியாற்றுவார்கள்? ஏன் அவர்களை ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா மாற்ற வேண்டும்? அந்தச் சட்டத்தைப் போட்டிருந்தாலும், அதை நிறுத்தி வைத்து, வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் அந்தந்த ஜில்லாக்களிலேயே இருக்க வகை செய்ய வேண்டும். அந்தந்த ஜில்லாக்களில் வேளாண்மைப் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தந்த ஜில்லாக்களின் மண் வளத்தைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, விவசாயப் பட்டதாரிகள், துணை வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் அந்தந்த ஜில்லாக்களிலேயே இருக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை உற்பத்திக்கு நியாயமான விலை இல்லை. பருத்தி 350 ரூபாய். பருத்திக்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலே அமைத்து கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிக் கடன் கொடுப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் கஷ்டத்திற்கும், வேதனைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம்—கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு—மிகவும் மோசமான அளவில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அது சரியல்ல. அதை மாற்றுவதற்கு

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1975 மார்ச் 27]

முயற்சிக்க வேண்டும். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் மட்டுமே இருக்கிறது. கோவை போன்ற மற்றப் பகுதிகளுக்கு அந்தத் திட்டம் இல்லை. எனவே, சிறு விவசாயிகள் வீடு கட்ட மானியம் கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான திட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் அரசாங்கம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப்பற்றி பல வருஷங்களாக இந்த மன்றத்தில் பேசி விட்டோம். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பரீட்சார்த்தமாகப் பார்த்ததில் அது சரியாக இல்லை என்று விட்டு விட்டதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். வேறு வழியிலே பயிர்த்தொழிலுக்கு எப்படிப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : உங்கள் கட்சியிலேயே மூன்று பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இப்பொழுது நீங்கள் பேசுகிறீர்கள், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் பேச இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரைவில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு அந்தந்த தாலுக்காக்களில் விஸ்தரிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இது பெரிய பிரச்சனை என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, ஒட்டு மொத்தமாக விவசாயத்திற்கு உரம், தண்ணீர், மின்சாரம், கிணறு வெட்டத் தோட்டாக்கள் போன்றவைகள் சரியான, நியாயமான விலையில் கிடைக்க கண்காணிப்போடு இருக்க இந்த நிர்வாகத்தை முடுக்கிவிட வேண்டும்.

விவசாய இலாக்கா சரியான முறையில் நிர்வகிக்கப்படவில்லை, சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறி, அவர்களை முடுக்கிவிட்டு, விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு அரசு முன்கை எடுத்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை யென்றால் இந்த மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் வீணானதுதான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை நான் முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

*திரு. சோ. கருணாநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பயிரிடப்படாத தரிசு நிலங்கள் 14,38,000 ஹெக்டேர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த காலி நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இப்படியிருக்கின்ற காட்டிலாக்காவிற்குச் சொந்தமான காலி நிலங்களை, விளை நிலங்களை விவசாயிகள் எவ்வளவோ விரும்பி, அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமாக பண்ணை அமைத்து நடத்த முன் வந்தும், ஏற்கனவே எடுத்துக் கூறியும் கூட அது செயல்படவில்லை.

1975 மார்ச் 27] [திரு. சோ. கருணநாதன்]

உதாரணமாக, ஆணைக்கட்டியிலும் தெங்குமரஹாடாவிலும் கேட்டுக் கிடைக்கவில்லை. தெங்குமரஹாடா கூட்டுறவு சொசைட்டி நடக்கிறது, அது வெற்றிகரமாக நடக்கிறது. அதைப்போல் இவைகளையும் கொண்டுவந்தால் விளைச்சலை நல்லமுறையில் பெருக்க முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் உரம் வழங்கும் நேரத்தில் தக்க சமயத்தில் காலதாமதம் இல்லாமல் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்திய ஜெர்மானிய மேம்பாட்டுத்திட்டம் நீலகிரி மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு பலவகைகளிலேயும் உதவி வந்திருக்கிறது. இன்னும் சற்றுச் சீரிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு அது பரவலாக உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், உருளைக்கிழங்கு போன்ற காய்கறிகளை நல்ல விளைச்சலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தீவிரமாக முயற்சித்து வருகிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் 121 ரகங்களை சோதனை செய்துள்ளார்கள். விவசாயத்தில் ஏற்படும் நோய்களைக் கட்டுப்படுத்த தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நீலகிரி மாவட்ட விவசாயிகளின் சார்பில் நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூக்கல் என்ற பகுதியில் ஆரஞ்சு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி அங்கே ஆரஞ்சு உற்பத்தி செய்யும்பொழுது ஏற்கனவே உள்ள ஆரஞ்சு மரங்களில் கரி போன்ற வியாதி படர்ந்த காரணத்தால் ஆரஞ்சு மரங்கள் கெட்டுப் போகின்றன. அதை எப்படியாவது காப்பாற்றுவதற்கு மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்கும் வகையில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்யாத காரணத்தால் இப்பொழுது ஆரஞ்சு உற்பத்தி செய்யும் கூக்கல் என்ற அந்தப் பகுதியில் ஏற்கனவேயிருந்த மரங்கள் பட்டுவிட்டன என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க இயலாது. ஆகவே, அதைக் கவனத்திற் கொண்டு மீண்டும் செலவுழித்து புதிய மரங்களை வளர்த்தாலும் அவைகள் கெட்டுப் போகாத வகையில் பூச்சி மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று இந்திய ஜெர்மானிய மேம்பாட்டுத் திட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஆயிரம் ஏக்கர்களில் தேயிலைத் தோட்டம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள சிறு விவசாயிகளெல்லாம் கடன் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் 1,000 ஏக்கரோடு இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்குத் தோட்டம் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே அமைச்சரவர்கள் அங்கே போகாதாருக்கு வருகை தந்து குத்துவிளக்கேற்றி நிலவள வங்கியைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். அதனால் ஆயிரம் ஏக்கர்களில் உள்ள விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. கருணநாதன்]

[1975 மார்ச் 27]

ஆனால், விவசாய மறுநிதி வழங்குக் கழகம் சில சிக்கல்களை ஏற்படுத்தி, ஏற்கனவே போட்ட தேயிலைச்செடியைப் பற்றி நம்பிக்கையில்லாத காரணத்தால் புதியதாக விபிசுளோன் என்ற வகையைத்தான் போட வேண்டும், அதிலேதான் அதிக கிராப் கிடைக்கும் என்று, வாதாடுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் 100 ஆண்டுகளாகச் செய்து வந்ததை விட்டுவிட்டுப் புதிய ரகத்தை நம்பி எப்படிப் போவது என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் இதைத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்லாமல், நல்ல பலன் தரத்தக்க செடிகளைப் போடுவதற்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிலவளவங்கிகள் மூலமாக, இன்னும் சிறுசிறு பூமிகளை இரண்டு மூன்று ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் வெளியிலிருந்து வட்டிக்குப் பணம் வாங்க இயலாது. அவர்கள் ஐந்தாறு ஆண்டு காலம் கழித்துத்தான் மீண்டும் கடன்களை அடைக்க முடியும். அப்படியில்லையென்றால் அவர்களுடைய பூமியைக் கூட விற்க வேண்டிய நிலைமை உருவாகும். அரசு இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அங்கே வரும் வருமானத்தை எடுத்து அரசுக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டி உள்ளது. ஆகவே, சிறு சிறு விவசாயிகளிடம் விண்ணப்பங்களைப் பெற்று மீண்டும் லோன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஜெரானியம் 2,000 ஏக்கரிலும், காபி 2,500 ஏக்கரிலும், மிளகு 5,000 ஏக்கரிலும், கிராம்பு 300 ஏக்கரிலும் இன்னும் ஆரஞ்சு சாகுபடி 500 ஏக்கரிலும் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட திட்டங்களை அரசு அன்போடு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உருளைக்கிழங்கு விவசாயத்தை இன்றைக்குப் பார்க்கும்பொழுது அந்த விவசாயிகள் படும் தொல்லைகளைப் பார்க்கும்பொழுது கடந்த ஏழெட்டு ஆண்டுகாலமாக சரியாக விளைந்தால் விலை கிடைப்பதில்லை. விலை கிடைக்கும் சமயம், பூச்சியும் மழையும் வாழ விரிவதில்லை. எனவே, வறட்சி ஏற்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்குக் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் உள்ளம் நொந்து என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் சிக்கலான நிலைமையில், சோதனைமேல் சோதனை போதுமடா சாமி என்ற நிலையிலிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களது கடனை வஜா செய்ய முதலமைச்சரவர்கள் மனம் வைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் தலைவரவர்களே, விவசாயத்துறை சம்பந்தமாக, வியாபாரிகள், வியாபாரிகளிடமிருந்து விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடும் எங்களைப்போன்றவர்கள் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை எவ்வளவு வேகமாகச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகச் கிடைத்த நேரத்திற்குள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 27] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது 11 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்ததை பாராட்டுகிறேன். தரிச இல்லாமல் 14 இலட்சம் ஹெக்டேர் “ஃபாலோலேண்டஸ்”-ஐ விளை நிலமாக ஆக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குமேல் “ரிசர்வட் ஃபார் ஃபாரஸ்ட்” பற்றி, “ரிசர்வட் ஃபாரஸ்ட்” அல்ல, “ரிசர்வட் ஃபார் ஃபாரஸ்ட்” பல இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் இருக்கின்றன. 70 இலட்சம் ஏக்கர் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலே அங்கே காடும் இல்லை, கழனியும் இல்லை, குட்டி குட்டி மரங்களாக இருக்கின்றன. செடிகள் வளர்ந்து பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பயனில்லாமல் இருக்கின்றன. இதை உடனடியாகக் கணக்கிட்டு அந்த 70 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை எப்படியாவது விளை நிலமாக ஆக்க உடனடியாக வேலை செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, லேண்ட்லெஸ் புவர் என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். 1½ ஏக்கர் நஞ்சையும், 3 ஏக்கர் புஞ்சையும் கொடுக்கிறோம். இதை ஒழுங்காகச் சாகுபடி செய்ய அவர்களுக்கு வசதியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வசதியில்லாமல் நிலத்தை மட்டும் கொடுத்துப் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கு வசதி ஏற்பட என்னென்ன முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய ஆறுகள் இல்லை. ஆண்டவன் அதற்கு வழி செய்யவில்லை. இருக்கின்ற காவிரியும் பிரச்சினைக்கிடமாகி இருக்கிறது. அதில் எவ்வளவு கிடைக்கும், எவ்வளவு கிடைக்காது என்ற பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த அரசு உடனடியாக குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி, டியூப் வெல்ஸ், ஆழக்கிணறுகளைத் தோண்டு வதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைவை)

குறிப்பாக, தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் ஃபில்ட்டர் பாயிண்ட் வெல்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்களே அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் அமைக்கிறார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரம் உற்பத்தியைப் பாதுகாக்க முடியும். இல்லையென்றால் தஞ்சை மாவட்டமும் இராமநாதபுரமாக ஆகிவிடும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

நான் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கம்யூனிடி வெல்ஸ், சமுதாயக் கிணறுகள், பெரிய பெரிய கிணறுகளை வெட்டி எப்படி அணைக்கப்படுக்களைக் கட்டி ஆயக்கட்டுகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களோ அதே போன்று அந்தக் கிணறுகளின் மூலமாக நீர்ப்பாசன வசதியைச் சிறு விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்து தண்ணீர் வரியை வசூல் செய்து கொள்ளும் வகையில் வசதி செய்ய முடியுமா என்று அரசு தீவிரமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது ரொம்ப அழகாக இருக்கின்றன. கோக்கோ பாதுகாப்புத் திட்டம், பழத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 மார்ச் 27]

தோட்டத் திட்டம், காய்கறித் திட்டம் இப்படி எல்லாத் திட்டங்களையும் பேப்பரில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்காக அளிக்கப் படுகிற சலுகைகள் பல மக்களுக்கு இன்றைக்குத் தெரிவதே இல்லை. செய்தித் சுருள்களில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் பற்றி, எந்தெந்த மாவட்டங்களில் இந்த திட்டங்கள், என்னென்ன திட்டங்கள், என்னென்ன சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்பதை எல்லாம் செய்திச் சுருள் மூலமாக விளம்பரப்படுத்தினால் விவசாய மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். செய்திச் சுருள்கள் அரசின் விளம்பரத்திற்கும் கட்சி விளம்பரத்திற்கும்தான் பயன்பட்டு கொண்டிருக்கிறதே தவிர, இப்படிப்பட்ட நல்ல சமச்சாரங்களை விளம்பரப் படுத்த பயனுள்ளதாக இருக்கிறதா என்றால் அது கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது.

கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு 105 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. அரிசிக்குக் குறைவாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதிகமாக நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறோம். அவர்கள் தர மறுக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொல்லக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டுப் பார்த்துப் பயன் இல்லை என்றால் போராடியாவது பெற வழி செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் உங்களுடைய பணத்திலிருந்து அதிகமாகக் கொடுப்பதைச் சரிக்கட்ட உதவித் தொகை தரமுடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கும் விலை விவசாயிகளுக்கு எப்படி கட்டுபடியாகும்? அங்கே மட்டும் விலையைக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். மற்றப் பொருள்கள் விலை குறைவாகக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. பிண்ணாக்கு விலை, எண்ணெய் விலை, மிளகாய் விலை, பருப்பு விலை, பிள்ளை குட்டிகளுக்குப் படிப்புச் செலவு, துணிமணிச் செலவு, அகவிலைக்கு அவர்கள் செலவு செய்ய வேண்டும். நெல் மாத்திரம் குறைவான விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி லெவியைப் போட்டு வீட்டில் இருப்பதைக் கொட்டிக் கொண்டு வரும் அராஜகமான நிலைமைக்கும் போய் இருக்கிறீர்கள் என்றால் எப்படி உங்களால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்?

பருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பருத்தியை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய உதவித் தொகை கொடுக்கிறார்கள். உள் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பருத்திக்கு சப்போர்ட் பிரைஸ், ப்ளோர் பிரைஸ் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன? இன்று அவர்களுக்கு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் கிடையாது. “கேட்டில் இன்ஷூரன்ஸ்” கிடையாது. விளைந்தால் உண்டு. இல்லாவிட்டால் அவன் கதி அதோ கதி.

பம்பு செட்டுகளுக்குத் தாராளமாக அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. இன்ஸ்டால் செய்து ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகள் வைக்கப் பட்டு எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகியும் அந்த விவசாயிகள் நடந்து நடந்து

1975 மார்ச் 27] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

அனுத்துப் போகிற* நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, மின்சார இணைப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலை இல்லை. அந்தச் சாமான் இல்லை. இந்தக் கம்பம் இல்லை என்று சொல்லக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் காரியங்கள் ஆவ தில்லை.

நார்த் ஆற்காட்டில் தென்னை மரங்களுக்கு சரகு நேய் பரவலாக வந்திருக்கிறது. பாலாற்றங்கரையில் தென்னை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நேயிலிருந்து தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? அதைப் பற்றி அரசு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பழத் தோட்டங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பாழான தோட்டங்களாக காட்சியளிக்கின்றனவே தவிர, பழத் தோட்டங்களாக இல்லை. வெளியே பழத்தோட்டம் என்ற விளம்பரப் பலகை இருக்கிறதே தவிர, உள்ளே ஒன்றையும் காணோம். பழத் தோட்டங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு என்ன வழிகள் செய்ய முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கிரீன் மென்யூர் சீட்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். நல்லவேளையாக அதை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து எடுத்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். வன வள இலாகாவில் சில இடங்களில் இந்த சீட்ஸ் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் ஒழுங்கான முறையில் வன இலாகாவில் உற்பத்தியாகவில்லை என்று தெரிகிறது. அறிக்கையில் 20 லட்சம் டன் விதைகள் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கே இருந்து வாங்கப் போகிறார்கள்? இரண்டு இலாகாவுக்கும் கோ-ஆர்டினேஷன் இல்லாமல் இருக்கிறது.

ஷூக்கர்கள் பிரைசுக்கும் மத்திய அரசாங்கம் விலை சொல்லி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். குறைந்தபட்ச விலையை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே போடக்கூடிய வரி உங்களிடம் இருக்கிறது. பிற மாநிலங்களில் அதிகமாக விலை கொடுக்கும்போது நீங்கள் ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் விவசாயிகளின் கரும்பைக் காலா காலத்தில் கூட வெட்டுவதில்லை. கரும்பு முற்றிப் போய் சார் வற்றிய பிறகு கரும்பை வெட்டுகிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). விவசாயிகள் வாய் செத்த பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கரை மில்களை உடனடியாகத் தேசியமயமாக்கி கரும்பு விவசாயிகளைத் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எனது நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஒரு சில நேரடித் தாக்குதல்கள்—பர்சனல் அட்டாக்ஸ் என்பதிலே ஈடுபட்டார்கள். கூடியவரையில் அந்த பர்சனல் அட்டாக்கைப் புதிற் சொல்லத் தேவையில்லை என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1975 மார்ச் 27]

பிரச்சினையைப் பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்ல இயலாதவர்கள்தான். பர்சனல் அட்டாக்—ஆனைத் தாக்குவது என்ற முறையில் ஈடுபடுவார்கள். நாம் பார்த்திருக்கிறோம், பந்து விளையாட்டில். பந்தை அடிக்கத்தெரியாதவர்கள் ஆனை அடிப்பார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை இப்படி பர்சனல் அட்டாக்குக்கு—சப்ஜக்டை விட்டு விட்டு இப்படி ஆனைத் தாக்குவதில் சிலர் மகிழ்ச்சி கொள்ளுவார்கள். அதற்கு பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மூன்று ஆதி அவர்களும் இங்கு இல்லை. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அமைச்சர் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் உண்மையாக இல்லை என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லிவிட்டு பிறகு “பெரும்பாலும்” என்று சொன்னார்கள். நான் எழுந்து எடுத்துக்காட்டாக ஒரு புள்ளி விவரத்தை யாவது தப்பு என்று சுட்டிக்காட்டச் சொன்னேன். அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். சபாநாயகர் அவர்களும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் முதல் பக்கத்திலே புள்ளி விவரம் தவறாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் இன்ன இடத்தில் புள்ளி விவரம் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டவில்லை.

மூன்று விதமான புள்ளி விவரங்களை விவசாயத் துறை கொடுக்கிறது. ஒன்று “பாடி—அதாவது அரிசி. என்ன உற்பத்தியாக இருக்கிறது, என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று காட்டுகிறது. இரண்டாவது உணவு உற்பத்தி—அரிசி மட்டுமல்லாமல் சிறு தானியங்கள், பயிர் வகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம். மூன்றாவதாக நாம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வேளாண்மையிலுள்ள உற்பத்திப் பொருள்கள்—பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து காட்டுகிறது.

இப்படி மூன்று விதமாக இருக்கிறது. அதை நன்றாக படித்தும் பார்த்தேன். 51.30 லட்சம்; 9.36 லட்சம் ; 2.69 லட்சம்; 11.88 லட்சம் எல்லாவற்றையும் கூட்டிப் பார்த்தேன். எங்காவது தவறு இருக்கிறதா என்றால் எதுவும் இல்லை. சரியாகத்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் மீது எனக்கு ரொம்ப மரியாதை உண்டு. அவர்கள் தவறாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். திரும்பத் திரும்ப முதல் பக்கத்தை படித்துக் காட்டினார்களே தவிர, இன்ன இடம் தவறு என்று சொல்லவில்லை கடைசியா ஒரு புள்ளி தவறாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். அதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யலாம்.

முதல் பக்கத்தில் கடைசியில் 4-வது வரிசையில் அந்த வாக்கியத்தின் கடைசியில் வைக்க வேண்டிய முற்றுப் புள்ளிக்குப் பதிலாக அந்த வார்த்தைக்கு முன்னால் முற்றுப் புள்ளியை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிழை அச்சப் பிழையே தவிர, இது அரசின் பிழை அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஜேம்ஸ் ஆங்கிலப் புத்தகத் திஸ்தான் சுட்டிக் காட்டினார்.

1975 மார்ச் 27]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நண்பர் கூட்டிக்காட்டியது ஆங்கிலப் பகுதியில் உள்ளது. அதற்குப் பிறகு குழ. செல்லையா அவர்களுக்கு பதில் சொல்லிவிட்டேன். ருத்திர சிந்தாமணியில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உரம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. எந்த உறுப்பினர் சொன்னாலும் மிகுந்த மரியாதையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்பதற்கு அடையாளமாகச் சொல்லுகிறேன். உடனடியாக அந்த இடத்திற்கு டெலபோன் மூலமும், தந்தியின் மூலமும் தொடர்பு கொண்டு என் அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உரம் இல்லை, எவ்வளவு இருக்கிறது, இருந்தால் அனுப்புங்கள் என்று சொல்லி அங்கிருந்து கூட்டுறவு இலாக்காவில் உள்ளவர்களும் கலெக்டர் அவர்களும் ருத்திர சிந்தாமணியில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமும் இல்லையென்று தெரிவிக்க, நான் அதை திரும்பவும் விடவில்லை. குழ. செல்லையா சொன்னால் சரியாக இருக்குமென்று நினைத்து பக்கத்திலாவது இருக்கிறதா பாருங்கள் என்று சொல்லி, பக்கத்திலுள்ள ஒரு ஊரில் குழ. செல்லையாவுக்கும், திருமதி குழ. செல்லையாவுக்கும் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ருத்திரசிந்தாமணியில் கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது என்று சொன்ன படியால் இவ்வளவு வேலையைக் கொடுத்து விட்டார்கள். அங்கே இல்லை யென்று தெரிவித்திருந்தால் தேடி அலைந்திருக்க வேண்டியதில்லை.

திரு.குழ. செல்லையா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பேசும்பொழுது மிகத் தெளிவாகச் சொன்னேன். ருத்திரசிந்தாமணி ரெவின்யூ வில்லேஜ், இரட்டைவயல் அதன் ஹேம்லட். இரட்டைவயலில் அந்த சொசைட்டி இருக்கிறது. இன்றைக்கு அங்கே உரம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு அதற்கு தேவையும் இல்லை. சேட்ட நேரத்தில் அங்கே உரம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது என்பதைத் தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கொடுத்த உரம் ஒரு மூட்டை என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் உரம் இல்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ருத்திரசிந்தாமணியில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருந்து இருக்கிறது. இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. ஆனால், அது 1968-ல் சாத்தப்பட்டது. இந்த விவரங்களை முதலில் சொல்லும் பொழுதே குறிப்பிட்டிருந்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது.

அடுத்து ரசாயன உரம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே சொன்னார்கள். ரசாயன உரம் அரசாங்கத்தின் கையில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் டன் இருக்கிறது. டன் என்று சொன்னால்தான் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். இப்போது அரசாங்கத்தின் கையில் ஒரு லட்சம் டன் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு தனியார் கையில் 32 ஆயிரம் டன் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ லட்சத்து முப்பத்திரண்டாயிரம் டன் மொத்தம் எல்லாம் சேர்ந்து உள்ளது. அது செலவு செய்யாமல், விற்க முடியாமல் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. தேவைக்கு கொடுப்பதற்கு அதை விரிவாக விற்பதுகொண்டிருக்கிறோம். வாங்குவோர் இல்லை என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1975 மார்ச் 27]

இந்த நிலையின் காரணத்தால் கட்டுப்பாடு, “பெர்டிலேசர் கன்ட்ரோல் ஆர்டர்” விதித்திருக்கிறோம். அந்தக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவதற்கு இது நல்ல நேரமாகக் கருதி அரசால் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. கார்டு தேவையில்லை என்று சொல்லுவதா, அல்லது ஏக்கருக்கு 50 கிலோ என்பதை கூட்டுவதா என்றெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை மிகவும் நன்றாக உணருகிறேன். தளர்த்தி அதிகப்படியாக விற்க வில்லையென்றால் சங்கடமான நிதி நிலைமை இருப்பதால் சொல்லுகிறேன்.

தாராளமாக உரம் கொடுக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறபோது அதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். உங்களுக்கு விவரங்கள் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உரம் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கடினமான நிலைமையில் தட்டுப்பாடாக இருந்தபோது இந்த ரசாயன உரத்தை நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையில்லாமல் நாம் உற்பத்தி செய்யலாமா என்று நமது வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகள் (விஞ்ஞானிகள்) ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கென ஒரு புதிய முறையை கண்டுபிடித்து அதற்கு தனியாக ஒரு “ஸ்டால் ஸ்கேல் பேக்டரி”—சிறு தொழிற்சாலையைக் கட்டி முடிக்கின்ற தறுவாயில் இருக்கிறது. அது எப்படியென்றால் பெர்டிலேசர் அதாவது அம்மோனியம் சல்பேட், யூரியா ரசாயன உரம் என்பதை நிலத்திற்கு முழுக்க முழுக்க போடுவது நல்லதல்ல. அனுபவம் உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். ரசாயன உரத்தோடு “ஆர்கானிக் மேன்யூர்” ஐயும் சேர்த்துப் போடவேண்டும். கம்போஸ்ட் உரம் என்பது மிகச் சிறந்த உரம். இயற்கையில் அப்படி இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நகரத்தில் கம்போஸ்ட் உரம் செடிக்கு முழுக்க முழுக்க நல்ல உணவு. அதில் என்.பி.கே இருக்கிறது. ஸ்கேர்ஸ் எல்மென்ட்ஸ் இருக்கிறது. நைட்ரோஜன் சத்து குறைவாக இருக்கிறது. அதை 1 சதவிகிதத்தை, 12 சதவிகிதமாக கூட்டுவதற்கு வழி முறைகளைக் கண்டுபிடித்து இனிமேல் தமிழ் நாட்டில் உரம் தட்டுப்பாடு இல்லையென்ற நிலைமையைச் செய்வதற்கு நாமாக உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு மற்றவர்களை நம்பி, இவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று எண்ணி; ஒரு வேளை மீண்டும் தட்டுப்பாடு வந்தால் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்காமல் இருந்தால், அப்போது தட்டுப்பாடு இல்லாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த நாமே உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் முடிந்திருக்கின்றன. எல்லா மாவட்ட தலைநகர்களிலும் அர்பன் கம்போஸ்ட் உரத்தில் நைட்ரோஜன் சத்தைக் கூட்டுவது என்று விரிவாக செயல்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. இன்னும் சில நாட்களில் பொதுமக்களுக்கு கிடைக்கும்.

ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் தட்டுப்பாடு இருந்தது. இப்போது தட்டுப்பாடு என்று சொல்லக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

திரு. முனு ஆதி அவர்கள் உரத் தட்டுப்பாடு என்று சொன்னபோது இது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். இல்லையென்று சொன்னார்கள். இல்லையென்று பொதுவாக சொல்லுவதை விட இன்ன கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இல்லை என்று சொன்னால் கவனிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். எப்படி குறிப்பாக சொல்லுவது, ஒரு இடத்தில் இல்லாமல் இருந்தால் தானே. எல்லா இடங்களிலும்

1975 மார்ச் 27]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

இல்லாமல் இருக்கும்போது எப்படிச் குறிப்பிடுவது என்று தட்டிக் கழித்தார்கள். அது வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் சரியாக இருக்கும். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இல்லையென்று சொன்னால், ஒரு பாளை சொற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல், சொல்லுங்கள் என்று கேட்டு அவர் சொல்லாமல் விட்டால் உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் உங்கள் மனத்திற்கு நிறைவு கொடுக்கும். ஆனால் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எது சரியான வாதம் என்பது தெரியும்.

பிறகு விதைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொறுக்கு விதைகள் ஏறத்தாழ 7 சதவிகிதம் கிடைக்கிறது. மற்ற விதைகளை அரசாங்கப் பண்ணையில் உற்பத்தி செய்யாமல் தனியார் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்குத் தனியாக ஒரு கார்ப் பரேஷன் தேவைப்படும் என்று மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்துகிறது. என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரைவில் முடிவு செய்ய இருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்ன செய்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

பெஸ்டிசைட்ஸ் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பற்றி சொன்னார்கள். இது மிகவும் அவசியம் என்பது வேளாண்மைத் துறையில் கொஞ்சம் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது தெரிந்தது அல்ல. வள்ளுவன் காலத்திலிருந்தே தெரியும். “நீரினும் நன்று அதன் காப்பு” அதாவது, பூச்சிக்களைக் கொல்வதைவிட பயிர்களைக் காப்பாற்றுவது அதற்கு வழி முறை செய்வது மிகவும் நல்லது என்று முன்காலத்தில் சொல்லியபடி பூச்சிக் கொல்லி மருந்து எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு வரவழைத்து அரசாங்கக் கிடங்குகளின் மூலம் விநியோகம் செய்கிறோம். 800 விவசாய டிப்போக்கள் மூலம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அரசு டிப்போக்களில் கையிருப்பு, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் டன் கணக்கில் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள், 30 ஆயிரம் டன் இருக்கிறது. பி. எச். சி. 10 சதவிகிதம் கையில் இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் லட்டர் Endrin பூச்சி மருந்து இருக்கிறது. மற்ற மருந்துகளும் இருக்கின்றன. பூச்சி மருந்துக்கு தட்டுப்பாடு இல்லை. எதிர்காலத்தில் தட்டுப்பாடு வந்து விடக்கூடாது என்று எண்ணி அரசு முன்கூட்டியே வாங்கி கையிருப்பு வைத்திருக்கிறது. 800 டிப்போக்களில் ஏதாவது ஒரு கிடங்கில் இல்லை யென்று சொன்னாலும் கூட அதை வரவழைத்து அங்கே விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பார்கள் என்ற உறுதியை என்னால் அளிக்க முடியும்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து நாம் ஏராளமாக தயாரிக்கிறோம், இருப்பினும் அதிகமாக விலை விற்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் உணருகிறேன். பி. எச். சி. எடுத்துக் கொண்டால் பென்சைன் இருக்கிறது, எக்ஸோ குளோரைடு இருக்கிறது. அது செய்வது ஒன்றும் கடினம் இல்லை. கொஞ்சம் பென்சைன் வாங்கி அதை விட

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1975 மார்ச் 27]

3 மடங்கு குளோரின் சேர்த்து வெயிலில் வைத்தால் கூட பி. எச். சி. கிடைக்கும். பென்சைன் விலை ஒரு டன் ரூ. 450. அதைப்போல் 3 மடங்கு குளோரின் ரூ. 1,500 ஒரு டன்னுக்கு என்றால்—3 டன்னுக்கு 4,500 ஆகிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கடைசியில் பார்த்தால் 4 டன்னுக்கு 5,200 அடக்கம் ஆகிறது. ஆகவே, ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 1,300 என்று வருகிறது. அதில் 10 சதவிகிதம் அதிகமாக வைத்து விற்கலாம் என்றாலும் ரூ. 130 சேர்த்தாலும், டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,430 ஆகும். ஆனால் ரொம்ப அதிகமாக இப்போது விலை இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து இருக்கிற காரணத்தினால், அதை நாமே உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்த்து வருகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரத்தை சிறிது நீட்டித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கரும்பு விலை பற்றிச் சொன்னார்கள். கரும்பு விலை எவ்வெவ்வளவு கம்மாடிடஸ் ஆக்டின்படி மத்திய சர்க்கார் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மினிமம் பிளாஸ் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் ஒரு மில்லும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தான் மத்திய சர்க்கார் விலையை அனுசரிக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த விலையை விட மாநில சர்க்கார் 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்தி வழங்கலாம் என்ற கருத்தை நாம் சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னதில், கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கூட்டுறவு ஆலைகளும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் இருக்கும் 2—3 ஆலைகளைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் கொடுக்க ஒப்புதல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்னும் நாளாக நாளாக கரும்பு விலை பற்றிய சண்டை சச்சரவுகள் சிக்கிரம் நீக்கப்படும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. எப்படி என்று கேட்டால், மத்திய அரசு வருகிற அக்டோபரிலிருந்து 'புதிதாக பார்க்கவா பார்முலா' என்ற அடிப்படையில், அவர்களுக்கு என்ன விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்த முறை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த 'பார்க்கவா பார்முலா' என்ன வென்றால் எஸ்=எம்—எல். 'எஸ்' என்றால் சர்ப்லஸ்ஸாக இருக்கப்பட்ட ப்ரொடக்ஷன், 'எம்'—என்றால் மார்க்கெட்டில் விற்கின்ற சர்க்கரையின் பணம், 'எல்' என்றால் லெவி பணம். விற்கப்படுகிற பணத்திலிருந்து, லெவி பணத்தைக் கழித்து விட்டு, பாக்கி இருப்பதை விவசாயிகளும், ஆலை மில் முதலாளிகளும் சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது திட்டம். மத்திய அரசு இதைச் சொல்லி, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கெஜட்டில் பப்ளிஷ் செய்து அறிவித்து இருக்கிறார்கள். டெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இது பற்றி பேச நேர்ந்த

1975 மார்ச் 27]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நேரத்தில், தமிழ்நாடு சார்பாக ஒன்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த பார்மூலா இந்தியா பூராவிலும் இருப்பதைப் பற்றி தவறு இல்லை. இப்போது பஞ்சாபில் அதிக விலை, தமிழ்நாட்டில் குறைவான விலை.

இப்படி இருப்பதால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், எல்லா இடத்திலும் 8.5% ரெகவரி இருந்தால், அதன்படி விலை கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லி வந்தபோது, இந்த பார்மூலா தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களுக்கும்—இந்தியா முழுவதற்கும்—பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள்.

அப்போது தமிழ்நாட்டின் சார்பாக அந்த மாநாட்டில் ஒரு கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நீங்கள் 'எம்—எல்' என்று போட்டு இருக்கிறீர்களே தவிர மத்திய அரசு அங்கேயுள்ள ஆலை அதிபர்களுக்கு ஒரு ரிபேட் கொடுக்கிறார்களே—அதாவது 5 மாதத்திற்கு மேல் 6-வது மாதம் கரும்பாலைத் தொடர்ந்து ஒடிக்கொண்டு இருந்தால், அதிலே வரும் சர்க்கரைக்கு எக்ஸைஸ் வரி கிடையாது, ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள்—அந்த எக்ஸைஸ் கூலி ரிபேட்—அந்த பணம் கணிசமாக இருக்கும்—ஆலை முதலாளிகளுக்கு மட்டும் என்று இருப்பதை மாற்றி, அதிலும் விவசாயிகளுக்கு பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று தமிழ்நாடு அரசின் சார்பாக கூறப்பட்டது.

அப்படிச் கூறுகிறபோது, அங்கேயிருந்த அதிகாரி அப்படித்தான் செய்வதாக உத்தேசம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் பிறகு யாரோ சொல்லி, நாங்கள் அப்படி அறிவிக்கவில்லை என்று மத்திய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லி, அது குறித்து கவனிக்கப்படும் என்று பிறகு சொன்னார்கள். கடிதம் எழுதி இருக்கிறோம். நம் முடைய பார்மூலாபடி, சர்ப்ளஸ் பணத்தை விவசாயிகளோடு பகிர்ந்து கொள்கிற மாதிரி, ரிபேட் பணத்திலும் ஆலை முதலாளிகள் விவசாயிகளோடு பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அது தான் நியாயம். காரணம், 5 மாதத்திற்கு மேல் அந்த ஆலை ஓடவேண்டுமானால் அதற்கு அந்த விவசாயியும் ஒத்துழைத்தால் முடியும். அவர்கள் 5 மாதத்திற்கு மேல் கரும்பு உற்பத்தி செய்தால் முடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கும் அந்த எக்ஸைஸ் ரிபேட்டில் பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதை வற்புறுத்துவோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் அழகர்சாமி அவர்களும், எனைய நண்பர்களும், நிலத்தடி நீரின் முக்கியத்துவம் பற்றி பேசினார்கள். மொத்தம் எவ்வளவு கருவிகள், எல்லாம் கையில் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டார்கள். நமது கையில் எத்தனை இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன என்றால் (குறிப்பை பார்த்துக் காமலேயே சொல்கிறேன்) 133 துளைபோடும் கருவிகள் அரசின் கையில் இருக்கின்றன. அதில் பாதி இப்போது வறட்சி நிவாரணத்திற்காக குடிநீர்க்கிணறுகள் தோண்டுவதற்காக அனுப்பப்பட்டு செயல்பட்டுவருகின்றன. பாதி வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கின்றன. வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கும் துளைபோடும் கருவிகள் ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரம் அல்லாமல்,

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1975 மார்ச் 27]

இரண்டு ஷிப்ட், மூன்று ஷிப்ட் என்ற நிலையில் வேலை செய்கிறார்கள். அதிகப்படியாக துளைபோடும் கருவிகள் தேவை. காரணம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக ரிவர்ஸ் இல்லை. ஒரு கிருஷ்ணாவோ, ஒரு கோதாவரியோ இல்லை. ஒரு காவேரி தான் இருக்கிறது. அதிலே கூட இப்போது தண்ணீர் பங்கீடு தகராறு இருக்கிறது. ஆகவே, நிலத்தடி நீரைத்தான் நாம் பெருவாரியாக உபயோகித்து, விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், இதற்கு வேண்டிய கருவிகள் அதிகமாக பெற்றாக வேண்டும். அதற்கு ஏற்ப மத்திய அரசாங்கத்திடம் நாம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். குறிப்பாக, இரண்டு வகைகளில் அதைப் பெற முடியும். ஒன்று, உலக வங்கி மூலமாக பெற முடியும். உலக வங்கியிலிருந்து 10 கோடி அளவுக்கு நாம் டிராக்டர்கள், துளைபோடும் கருவிகள் வாங்கிக்கொள்ளலாம். நாம் டிராக்டர்கள் அதிகம் தேவையில்லை, துளை போடும் கருவிகள் அதிகமாக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். உலக வங்கியிடமிருந்து எவ்வளவு அதிகமாக 10 கோடி ரூபாயில்—துளைபோடும் கருவிகள் வரவழைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உலக வங்கியிடமிருந்து டிரில்லர்களை பெறுவதற்கான வகையில், குளோபல் டென்டர், உலக முழுவதும் உள்ளவர்களிடமிருந்து டென்டர் கேட்டும் இருக்கிறோம். அது முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, நாம் யு.கே. யிடமிருந்தும், இங்கிலாந்திடமிருந்தும் கிடைக்கும் உதவியின் மூலம் இந்த டிரில்லர்களைப் பெற முடியும். அப்படிப் பெறுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அதைக் கேட்டு இருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் தருகிற உதவி உள்ளபடியே, வெளிநாடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் உதவி மத்திய சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான வட்டியும் இல்லாமல், ஏறத்தாழ 50 வருஷ தவணைக்கு என்று வந்தாலும், அதை மத்திய சர்க்கார் நமக்கு 6½ சதவிகிதம் 7 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கொடுக்கிறபோது, 10 வருஷம், 12 வருஷம்தான் தவணை கொடுக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரிடத்தில் இந்த முறையை மாற்றுவதற்கும் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறோம். அதையும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதிக இயந்திரங்கள் வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை.

அரிசி விலை பற்றி கொஞ்சம் சொன்னார்கள். உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் குவிண்டல் நெல்லுக்கு ரூ. 140 கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திரு. வகாப் அதற்கு ஒரு படி மேலே போய் ரூ. 150 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ரூ. 150 நெல்லுக்கு விலை கொடுத்து வாங்கினால் பின்னால் அரிசி நாம் பப்ளிக் ரேஷன் கடைகளில் பப்ளிக் டிஸ்டிரிபியூஷன் சிஸ்டத்தில் என்ன விலை விற்பது என்றால், ரூ. 3.20 ஒரு கிலோவிற்கு போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை குறித்து வைத்து இருக்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நீங்கள் சொன்ன இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். (சிரிப்பு) இதுபற்றி உணவுத் துறை அமைச்சரவர்களிடம் சொல்லி வேண்டியவற்றை நான் செய்யச் சொல்கிறேன்.

இங்கே முக்கியமான கருத்துக்களை பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அது என்னவென்றால் அரசுப் பண்ணை பற்றி. அரசு விவசாயம் செய்ய

1975 மார்ச் 27]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வேண்டிய ஒரு கட்டாயமான நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலே தொன்றுதொட்டு சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் காலத்திலிருந்து, நாயக்க மன்னர் காலத்திலிருந்து, பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்திலிருந்து, பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலிருந்து இதுவரையிலும் கழக ஆட்சி வரையிலும் அரசாங்கமே நேரடியாக ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூட விவசாயம் செய்யவில்லை. ஆனால் இன்றிருக்கிற நிலையில் நாம் புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டாகவேண்டும். எந்த ஒரு காரியத்தையும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் துணிச்சலோடு செய்வார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்கள் இதுபற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் வரலாற்றின் அடிப்படையில் மிகப் பெரிய அளவு நிலம் அரசின் கையில் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சொல்வதென்றால் நீண்ட நேரம் பிடிக்கும். தமிழ்நாட்டின் நிலப்பரப்பு ஏறத்தாழ 320 லட்சம் ஏக்கர், அதில் ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பங்கு அரசின் கையில் இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்த நிலப் பரப்பில் விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்றது என்று சொல்லக்கூடிய 40 லட்சம் ஏக்கர், அதாவது மலை உச்சியில் இருக்கிற, மலையில் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிற கன்று நிலங்கள், அதையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 40 லட்சம் ஏக்கரை தள்ளிவிட்டுப் பார்த்தால் பாக்கி 280 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை நான்காகப் பிரித்துப் பார்த்தால் 70 லட்சம் ஏக்கரில் கிராமங்கள், நகரங்கள், முனிசிபாலிட்டிகள், தொழிற்சாலைகள், ரெயில்வேக்கள் இப்படி 70 லட்சம் ஏக்கர் போய் விட்டது. அதற்குப் பிறகு, அடுத்தபடியாகப் பார்த்தால் இன்னொரு 70 லட்சம் ஏக்கர் மலையில் இருக்கிற மரங்கள் அல்லது மரத் தோப்புகள் அல்லது தரிசான நிலம், இவைகளை எல்லாம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வர முடியாது. அப்படி 70 லட்சம் ஏக்கர் போக பாக்கியிருக்கப்பட்ட 70 லட்சம் ஏக்கரில் தான் தனியார் இரிசேப்ட் லேண்ட் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது தனியார்-பட்டாதாரர்கள் தண்ணீர் இறைத்து கிணற்றிலிருந்து, வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து சாகுபடி செய்வது 70 லட்சம் ஏக்கர். பாக்கியிருப்பது 70 லட்சம் ஏக்கர்.

மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது வெட்டுப் பிரேரணையாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். ஒரு அங்குல நிலம் கூட வேஸ்ட் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதில் 25 லட்சம் ஏக்கரை பர்மெனண்ட்-போலோ என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறோம். அதைக் கொண்டு வருவதற்கு 1967-ல் லேண்ட் யூடிஸேஷன் ஆக்ட் நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அதன்படி எந்த நிலமும் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை. அப்படி ஒரு 35 லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அதோடு கூட நாம் மரங்கள் இல்லாத, ரிசர்வடு பாரஸ்ட்—அங்கே மரங்கள் வளராது. ஏறத்தாழ 10,000 ஏக்கர் கங்கைகொண்டான், சோழ வந்தான் பக்கத்தில் ஒதுக்கினார்கள். அகதிகளுக்காக ஒதுக்கிய அந்த நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆனால் 70 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களையும் நாளைக்கே அரசு நேரடியாக விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரும் என்று நான் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம்.

முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னபடி ஒரு 17 லட்சம் ஏக்கரைச் செய்தால்கூட அது தமிழகத்தின் வரலாற்றில் புதிய திருப்பமாக இருக்குமென்றுதான் நான் சொல்வேன். இதுவரையிலும் செய்யாத இந்தக்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1975 மார்ச் 27]

காரியம் நமது முதலமைச்சரவர்களின் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. பொதுவாக அதற்கு அனைவரும் ஆதரவு தெரிவிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள்கூட களறு நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது அல்கலைன் என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஜிப் சம் போட்டால் தொடர்ச்சியாக அமோனியம் சல்பேட்டுக்குப் பதிலாக அமோனியம் க்ளோரைடைப் போட்டால் அந்த நிலம் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலம் ஆகிவிடும். அதைப் பயன்படுத்தாமல் போனால் என்ன வாகும் என்பதை பி.ஏ.பி. யில் நாம் பார்த்தோம். தண்ணீர் கிடைக்கிற இடத்தில் அல்கலைன் உண்டாகும். 7 பி. எச். என்பது ஒரு கணக்கு. 7 இருக்குமானால் களர் இல்லை என்று பொருள் 7 லிருந்து 8, 9 என்று ஆகியிருக்கிறது. ஆக இதைத்திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுப்பதோடு மத்திய அரசிற்கும் எழுதுவோம். தண்ணீர் ஓடி வருகிற பகுதியில் களறு நிலம் கிடையாது. கேரளாவில் பார்த்தால் களறு கிடையாது. தண்ணீர் கட்டினால்தான் களறு உண்டாகிறது.

அடுத்து கரும்பு விலையைப்பற்றி தொடியும் வடிவேலு அவர்கள் சொன்னார்கள். நண்பர் குமாரசாமி அவர்கள்கூட சி.பி.எஸ்ஸை பற்றி சொன்னார்கள். வேறு உறுப்பினர்களும் பல குறிப்புகளைச் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லவில்லையே என்று யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனென்றால் இங்கே சொன்னவற்றையெல்லாம் மீண்டும் படிக்கிற வழக்கம் எனக்கு உண்டு. ஆகவே படித்துப் பார்த்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகள் நடவடிக்கைக்கு ஏற்றவையாக இருக்குமானால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆகவே, இதற்குப் பிறகு ஏதாவது விளக்கம் கேட்டால் கேளுங்கள். இந்த அளவிற்குச் சொன்னபிறகு வெட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருண் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு பேசிய நேரத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளை தேசிய மயமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் எந்த கட்டத்தில் தேசியமயமாக்குப் போகிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தனியார் துறையில் நடத்துகிற சர்க்கரை ஆலைகளில் கரும்பு விலையை கூட்டிக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட்டுறவுத் துறையில் நடத்துகிற சர்க்கரை ஆலைகளில் விலையைக் கூட்டிக்கொடுத்தால் என்ன? இன்றைக்கு பாதிக்குமேல் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல வழிவகைகளைச் செய்யலாமே. அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம், கரும்பு விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கொடுத்தால் பிறகு மற்றவர்களையும் அது மாதிரி கொடுக்கச் செய்யலாம். அதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி.பா. ஆதித்தனார் : கூட்டுறவுத் துறையில் கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சர்க்கரை ஆலையில் டன்னுக்கு 135 ரூபாய்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 27] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்குவது பற்றி இன்னொரு அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். தேசியமயமாக்குவதில் இதுவரை மத்திய அமைச்சர்கள் சொல்லி வந்த பதில் பல சங்கடங்கள் அளிப்பதாக இருந்தன. எப்படி தேசியமயமாக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். நேற்று அல்லது முன்தினம் முதல் முறையாக ஷா நவாஸ்கான் என்ற மத்திய அமைச்சர் ஏதாவது ஒரு மாநிலத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளை தேசிய மயமாக்க விரும்பினால் அதை மத்திய அரசு ஆதரிக்கும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. பத்திரிகை செய்தியை வைத்து, முடிவு செய்துவிட முடியாது. அதனால் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பில் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டு ஒரு குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறேன். அதற்கு பதில் வந்த பின்னால், பத்திரிகை செய்தி உண்மையாக இருந்தால், தேசியமயமாக்குவதில் இனி சங்கடம் ஏதும் இருக்காது; நமக்கு மன நிறைவு அளிக்கும்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : பருத்தி சம்பந்தமாக ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். “வாங்க ஸ்டேபிள் காட்டன்” பயிர் செய்யுங்கள் என்று அரசாங்கமும், மில் முதலாளிகளும் சொல்லி, மதுரை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக தேனி பகுதியில் வரலட்சுமி என்ற வகை பருத்தி பயிர் செய்யப்பட்டது. இப்போது அதன் விலை குறைந்து விட்டது மட்டுமல்லாமல், இங்கிருக்கின்ற மில்களில் இந்தப் பருத்தியைப் பயன்படுத்தாமல் வட நாட்டிலிருந்து அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய பஞ்சை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வரலட்சுமி பருத்தியில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேக்கத்தை குறைக்கும் வகையில் இங்கே இருக்கின்ற மில்களிலாவது இந்தப் பருத்தியைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்தப் பிரச்சினை இப்போது எழுந்திருக்கிறது. இதுவரை மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து பருத்தியை வர வழைத்து, நூலாகப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். வரவழைப்பதற்குப் பதிலாக நம்முடைய மாநிலத்திலேயே நீண்ட இழைப் பருத்தியைப் பயிர் செய்தோம். ஆனால் இப்போது நீண்ட இழைப் பருத்தியில் தேக்கம் இருக்கிறது என்பது உண்மை. காட்டன் கார்ப்பரேஷனில் சில மத்திய அரசு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் இங்கே விளைந்து விற்பனை ஆகாமல் இருக்கிற எல்லா பருத்தியையும் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நாம் நம்பினோம். இப்போது தமிழ்நாட்டில் விளைந்த நீண்ட இழைப் பருத்தி விலை இல்லாமல், தேங்கிக் கிடக்கிறது. என்ன செய்வது என்று கேட்டிருக்கிறோம். இது இன்னும் அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போதைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி உறுதிமொழி எதுவும் சொல்ல இப்போது நான் தயாராக இல்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : வரலட்சுமி சி.பி.எஸ். 156 வகை பருத்தி ஏராளமாகத் தேங்கியிருப்பதால் விவசாய மக்கள் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே விவசாய இயக்குநரைச் சந்தித்து இதுபற்றி கூறினார்கள். மத்திய அரசு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனை, (பாம்பே) கார்ப்பரேஷன்களை சந்தித்து இதற்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கி

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1975 மார்ச் 27]

ரேம். இன்னும் 15 நாள் அல்லது ஒரு மாதத்திற்குள் ஒரு ரீசனபிள் பிரைஸ் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். 1,250 ரூபாய் ஒரு குவிண்டால் விற்கிறது, இப்போது 500 ரூபாய், 400 ரூபாய் என்று விற்கிறது. இதற்கு ஒரு இறுதி முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா? இல்லை என்றால் உடனடியாக முடிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி.பா. ஆதித்தனார் : ஏற்கனவே கேள்வி நேரத்தில் கூட இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் அல்லது அரசின் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் மில் களுக்கு இங்கே வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டும் போதாது. அதனால் காட்டன் கார்ப்பரேஷன் கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். இங்கே விலை இல்லாத பருத்தியை ஒரு “ஃப்ளோர்பிரைஸ்” வைத்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். முன்னால் வாங்கிக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது நாம் கேட்டதற்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. குழ, செல்லையா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 32,63,47,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நீதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 49-க்கு அவர்களால் கொடுக்கப் பட்டிருந்தவெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,92,64,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1975 மார்ச் 27]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, 29—3—1975, சனிக்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-56 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

“NIL”

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

*112. Commercial budget on Agricultural Engineering Workshop
1975-76.

*Despatched to Members on 24th March 1975.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS